

அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை

பாடம் 2

பிதாவாகிய தேவன்

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வெளியீட்டின் எந்த பகுதியும் Third Millennium Ministries, Inc. 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707. இன் வெளியீட்டாளரினுடைய எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி எந்தவொரு வடிவத்திலும் அல்லது லாபத்திற்கான எந்த வகையிலும் மீண்டும் உருவாக்கப்படக் கூடாது. மதிப்பாய்வுக்கோ, கருத்து தெரிவிக்கவோ அல்லது ஆழ்ந்த அறிவுத்திறன் சம்பந்தப்பட்ட நோக்கங்களுக்காகவோ சுருக்கமான மேற்கோள்களாக எடுக்கப்படலாம்.

சுட்டிக்காட்டப்படாவிட்டால் எல்லா வேத மேற்கோள்களும் பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து வந்தவை, The Bible Society of India Version Tamil-O.V. (New Orhto), copyright © 2018 . அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRDMILL ஊழியத்தைப் பற்றி

1997 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட இந்த Thirdmill ஒரு இலாப நோக்கம் இல்லாத சுவிசேஷ மார்க்க கிறிஸ்தவ ஊழியமாகும்.

வேதாகம கல்வி. உலகத்திற்காக. இலவசமாக.

ஊழியத்திற்கு போதுமான பயிற்சி இல்லாத உலகெங்கிலும் உள்ள நூறாயிரக்கணக்கான போதகர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ தலைவர்களுக்கு இலவச கிறிஸ்தவ கல்வியை வழங்குவதே எங்கள் குறிக்கோளாகும். ஆங்கிலம், அரபு, மாண்டரின், ரஷ்ய மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டு மொழிகளில் இணையற்ற பல்லாடகவியல் பாடசாலை பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி உலகளவில் விநியோகிப்பதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைகிறோம். எங்கள் பாடத்திட்டம் எங்கள் கூட்டு ஊழியங்கள் மூலம் பன்னிரண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இந்த பாடத்திட்டத்தில் வரைகலை மூலம் இயக்கப்படும் காணொளி காட்சிகள், அச்சிடப்பட்ட கல்வி உபகரணங்கள் மற்றும் இணைய வழி கல்வி உபகரணங்கள் உள்ளன. இது இணைய வழியாகவும் நேரடியான கல்வி நிலையங்கள் மூலமாகவும் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு பள்ளிகள், குழுக்கள் மற்றும் தனிநபர்களால் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகளாக, மிகச்சிறந்த உள்ளடக்கம் மற்றும் தரத்திற்கான விருது பெற்ற பல்லாடகவியல் பாடங்களை உருவாக்கும் அதிக செலவு குறைந்த முறையை நாங்கள் உருவாக்கியுள்ளோம். எங்கள் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் தொகுப்பாளர்கள் இறையியல் ரீதியாக பயிற்சி பெற்ற கல்வியாளர்கள் ஆவர், எங்கள் மொழிப் பெயர்ப்பாளர்கள் அவர்களின் சொந்த மொழிகளில் இறையியல் புலமை பெற்றவர்கள், மற்றும் எங்கள் பாடங்களில் உலகெங்கிலும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான மரியாதைக்குரிய பாடசாலை பேராசிரியர்கள் மற்றும் போதகர்களின் நுண்ணறிவு உள்ளது. இதனோடு கூட,

எங்கள் வரைகலை வடிவமைப்பாளர்கள், விளக்குபவர்கள் மற்றும் தயாரிப்பாளர்கள் அதிநவீன உபகரணங்கள் மற்றும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி மிக உயர்ந்த உற்பத்தித் தரங்களை வழங்குகின்றனர்.

எங்கள் விநியோக இலக்குகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, Thirdmill ஊழியமானது சபைகள், பாடசாலைகள், வேதாகம பள்ளிகள், மிஷனரி ஊழியர்கள், கிறிஸ்தவ ஒளிபரப்பாளர்கள் மற்றும் செயற்கைக்கோள் தொலைக்காட்சி வழங்குநர்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுடன் திறம் சார்ந்த கூட்டாண்மைகளை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த உறவுகள் ஏற்கனவே தனியாக ஊழியம் செய்கிற தலைவர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு எண்ணற்ற காணொளி பாடங்களை விநியோகித்துள்ளன. எங்கள் வலைத்தளங்கள் விநியோகத்திற்கான வழிகளாக உள்ளன. மேலும் உங்கள் சொந்த கற்றல் சமூகத்தை எவ்வாறு தொடங்குவது என்பதற்கான பாட உபகரணங்களையும் எங்கள் பாடங்களுக்கு கூடுதல் உபகரணங்களையும் வழங்குகின்றன.

Thirdmill ஊழியம் IRS என்கிற அமைப்பினால் 501(c)(3) கழகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சபைகள், நிறுவனங்கள், வணிகங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் தாராளமான, வரி விலக்கு பெற்ற பங்களிப்புகளை நாங்கள் சார்ந்து இருக்கிறோம். எங்கள் ஊழியத்தைப் பற்றிய கூடுதல் தகவலைப் பெறுவதற்கும் நீங்கள் எவ்வாறு ஈடுபடலாம் என்பதை அறிவதற்கும் தயவுசெய்து www.thirdmill.org யைப் பார்வையிடவும்.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை.....	1
தேவன்.....	3
ஒருமைத்துவம்.....	4
பல தெய்வ நம்பிக்கை.....	4
ஏக தெய்வ நம்பிக்கை.....	6
கிறிஸ்தவம்.....	10
எளிமைத்துவம்.....	13
சர்வ வல்லமையுள்ள பிதா.....	16
நாமம்.....	16
நபர்.....	19
தந்தைக்குணம்.....	23
சிருஷ்டிகர்.....	24
ராஜா.....	25
குடும்பத் தலைவர்.....	28
வல்லமை.....	31
வரம்பற்ற தன்மை.....	32
ஒப்பற்ற தன்மை.....	36
சிருஷ்டிகர்.....	38
சிருஷ்டிப்பு பணி.....	38
சிருஷ்டிப்பின் நன்மை.....	41
சிருஷ்டிப்பின் மீதான அதிகாரம்.....	45
தனித்த அதிகாரம்.....	45
பிரத்தியேகமான அதிகாரம்.....	47
முழுமையான அதிகாரம்.....	48
முடிவுரை.....	49

அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை

பாடம் 2
பிதாவாகிய தேவன்

முன்னுரை

பல மதங்கள் "தேவன்" என்று குறிப்பிடும் ஒருவரை வணங்குகின்றன. இது ஒரு சுவாரஸ்யமான கேள்வியை எழுப்புகிறது: அவர்கள் அனைவரும் ஒரே தேவனை, வெவ்வேறு பெயர்களால் வணங்குகிறார்களா? அல்லது அவர்கள் வெவ்வேறு தேவர்களை வணங்குகிறார்களா? பல மதங்கள் தேவன் என்ற ஒரே வார்த்தையை பயன்படுத்தினாலும், அவை மிகவும் வித்தியாசமான அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளன என்று வேதம் விளக்குகிறது. ஒரே ஒரு உண்மையான தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார் என்று வேதம் வலியுறுத்துகிறது – அவர் கிறிஸ்தவர்களால் வணங்கப்படுபவர் ஆவார். மற்ற மதங்களின் தெய்வங்கள் வஞ்சகர்களும், சிலைகளும், பொய்யான தெய்வங்களுமாய் இருக்கிறார்கள் என்பது இதன் அர்த்தம். இதனால்தான் கிறிஸ்தவம் எப்போதுமே வேதாகமத்தின் தேவனை அறிந்து கொள்வதில் இவ்வளவு வலுவான முக்கியத்துவத்தை அளித்து வருகிறது. அவர் ஒருவரே உண்மையான தேவன், சிருஷ்டிக்கவும், அழிக்கவும், காப்பாற்றவும் வல்லவர்.

இது நம்முடைய அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை தொடரின் இரண்டாவது பாடமாகும், மேலும் இதற்கு "பிதாவாகிய தேவன்" என்று தலைப்பு வைத்துள்ளோம். இந்தப் பாடத்தில், அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையில் உள்ள முதல் விசுவாச கட்டுரையில் கவனம் செலுத்துவோம் – திரித்துவத்தின் முதல் நபரான பிதாவாகிய தேவன் மீதான நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தும் கட்டுரை இது.

முந்தைய பாடத்தில் நாம் பார்த்தது போல, சபையின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்பட்டது. இது கி. பி. 700 இல் தரப்படுத்தப்பட்டது. இது இலத்தீன் மொழியில் தரப்படுத்தப்பட்டது. ஒரு பிரபலமான நவீன ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்பு பின்வருமாறு கூறுகிறது:

சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவை நான் விசுவாசிக்கிறேன்.

அவர் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவர்.

பரிசுத்த ஆவியினால் கருத்தரிக்கப்பட்டு,

கன்னி மரியாளுக்குப் பிறந்த,

அவருடைய ஒரே குமாரனாகிய நம்முடைய கர்த்தராகிய

இயேசுவை நான் விசுவாசிக்கிறேன்.

அவர் பொந்திய பிலாத்துவின் கீழ் பாடு அனுபவித்து,

சிலுவையில் அறையப்பட்டு, மரித்து, அடக்கம் செய்யப்பட்டார்;

அவர் பாதாளத்தில் இறங்கினார்.

மூன்றாம் நாள் அவர் மரணத்திலிருந்து மீண்டும்
 உயிர்த்தெழுந்தார்.
 அவர் பரத்திற்கு ஏறினார்
 சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவாகிய தேவனுடைய வலது
 பாரிசத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்.
 அங்கிருந்து அவர் ஜீவனுள்ளவர்களையும்
 மரித்தவர்களையும் நியாயந்தீர்க்க வருவார்.
 நான் பரிசுத்த ஆவியானவரையும்,
 பரிசுத்த உலகளாவிய சபையையும்,
 பரிசுத்த வான்களின் ஐக்கியத்தையும்,
 பாவ மன்னிப்பையும்,
 சரீர உயிர்த்தெழுதலையும்,
 மற்றும் நித்திய ஜீவனையும் விசுவாசிக்கிறேன். ஆமென்.

இந்தப் பாடங்களில் நாம் *அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையை* ஐந்து முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளோம் என்பதை நீங்கள் நினைவில் கொள்வீர்கள்: முதல் மூன்று பிரிவுகள் பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகிய தேவனில் உள்ள மூன்று நபர்களைக் குறித்து பேசுகின்றன. இவற்றைத் தொடர்ந்து சபையைக் குறித்து ஒரு பகுதியும், பின்னர் இரட்சிப்பைக் குறித்து ஒரு பகுதியும் உள்ளன. இந்த பாடத்தில், ஒரே ஒரு விசுவாச கட்டுரையை உள்ளடக்கிய இந்த ஐந்து பிரிவுகளில் முதலாவதை குறித்து நாம் கவனம் செலுத்துவோம்:

சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவை நான் விசுவாசிக்கிறேன்.
 அவர் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவர்.

இந்த விசுவாச கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தலைப்புகளை நாம் பிரிக்க பல வழிகள் உள்ளன. ஆனால் இந்தப் பாடத்தில் கிறிஸ்தவ இறையியலை மையமாகக் கொண்ட மூன்று கருப்பொருள்களில் நாம் கவனம் செலுத்துவோம். அவையாவன: தேவனைப் பற்றிய கருத்து, சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவாகிய நபர் மற்றும் அனைத்து சிருஷ்டிகளையும் சிருஷ்டித்தவராக அவரது கதாபாத்திரம்.

இந்த மூன்று கருப்பொருள்களைப் பின்பற்றி, பிதாவாகிய தேவனைக் குறித்த நமது பாடம் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். அவருடைய இருப்பு மற்றும் இயல்பு பற்றி வேதம் கற்பிக்கும் சில பொதுவான விஷயங்களைப் பார்த்து, முதலில் நாம் தேவனைக் குறித்த அடிப்படைக் கருத்தை பேசுவோம். இரண்டாவதாக, திரித்துவத்தின் முதல் நபரின் சில தனித்துவமான குணங்களில் கவனம் செலுத்தி, "சர்வவல்லமையுள்ள பிதா" என்ற சொற்றொடரில் கவனம் செலுத்துவோம். மூன்றாவதாக, இருக்கிற எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கியவர் அல்லது சிருஷ்டித்தவராக பிதாவின்

பங்கை ஆராய்வோம். வேதாகமம் நமக்கு முன்வைக்கும் தேவனைப் பற்றிய கருத்துடன் ஆரம்பிக்கலாம்.

தேவன்

எல்லாவற்றையும் பற்றிய நமது நம்பிக்கைக்கு தேவன் மீதான நம் நம்பிக்கை தான் உண்மையில் அடிப்படையானது. ஆகவே, உலகப் பார்வையின் அடிப்படையில் நீங்கள் நினைத்தால், தேவன் மையத்தில் இருக்கிறார், மற்ற அனைத்தும் அவருடனான உறவின் காரணமாகவே இருக்கின்றன. இது நம் கலாச்சாரத்தில் வழக்கமாக இருக்கிற சிந்தனையிலிருந்து தேவனை மையமாகக் கொண்ட சிந்தனையை முற்றிலும் வேறுபட்ட அலைநீளத்தில் வைக்கிறது, நம் கலாச்சாரத்தில் இது சுயநலமானது, சுயத்தை மையமாகக் கொண்டது, மேலும் தேவன் உட்பட எல்லாம் என்னுடன் எவ்வாறு தொடர்புபடுத்துகிறது என்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. இது விஷயங்களை வேதத்தின் வழியில் பார்ப்பதற்கு முற்றிலும் முரணானதாக இருக்கிறது, வேத வசனம் அதை வெளிப்படுத்துவதைப் போல, தேவன் விஷயங்களைப் பார்க்கும் விதத்திற்கு முற்றிலும் இது முரணானது என்றும் தைரியமாய் நான் சொல்வேன். ஆகையால், இன்று ஊழியத்தில், சுயத்தை மையமாகக் கொண்டிருப்பதை சவால் செய்வது மிகவும் முக்கியமாகும், இது நமக்கு மிகவும் இயல்பானது, மேலும் சுயத்தை மையமாகக் கொள்வதற்கு பதிலாக தேவனை மையமாகக் கொண்ட உலகக் கண்ணோட்டத்தை வைக்க நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

Dr. ஜே. ஐ. பேக்கர்

வேதத்தில் முன்வைக்கப்படுவது போல, இரண்டு காரியங்களைப் பார்த்து, அவருடைய அடிப்படை கருத்தைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்வோம். ஒருபுறம், இறையியலாளர்கள் பெரும்பாலும் "தேவனின் ஒருமைத்துவம்" என்று அழைப்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்போம், அவர் மட்டுமே தேவன் என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. மறுபுறம், தேவனின் எளிமைத்துவத்தைப் பற்றிப் பார்ப்போம், அவர் மூன்று நபர்களாக இருக்கிற போதிலும், அவர் உண்மையில் ஒரே தேவனாக இருக்கிறார். தேவனின் ஒருமைத்துவத்திலிருந்து

ஆரம்பிக்கலாம், வேதத்தின் தேவன் ஒரே உண்மையான தேவன் என்கிற உபதேசம் தான் இது.

ஒருமைத்துவம்

தேவனின் ஒருமைத்துவத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, சபையின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் உலகில் நடைமுறையில் இருந்த பல தெய்வ நம்பிக்கையைப் பற்றி முதலில் பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, ஒரே தேவனை உறுதியாக நம்பும் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையைப் பற்றி ஆராய்வோம். மூன்றாவதாக, கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றியும் தேவனைப் பற்றிய கருத்தாக்கம் என்ன என்பதைப் பற்றியும் பேசுவோம். முதலில் பலதெய்வ நம்பிக்கை என்ற தலைப்புக்கு வருவோம்.

பல தெய்வ நம்பிக்கை

பலதெய்வ நம்பிக்கை என்பது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தேவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்கிற நம்பிக்கையாகும். இதுபோன்ற சில தேவர்கள் நித்தியமானவர்களாகவும் உருவாக்கப்படாதவர்களாகவும் கருதப்படுகின்றனர், மற்ற தேவர்கள் வேறு சில வழியில் பிறந்தவர்களாகவோ அல்லது படைக்கப்பட்டவர்களாகவோ கருதப்படுகின்றனர். பல தெய்வ நம்பிக்கை அமைப்புகளில், தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமானவைகள், மனிதர்கள் அனைவரும் தனித்துவமானவர்களாக இருப்பது போலவே, ஏதோவொரு வகையில் இந்த தெய்வங்களும் தனித்துவமானவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் பல தெய்வ நம்பிக்கையில், பிரபஞ்சத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வல்லமை கொண்ட இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வம் என்று எந்த ஒரு தெய்வமும் தன்னை கூற முடியாது.

இந்த பல தெய்வ நம்பிக்கையில் ஒரு பிரபலமான வகை குல தெய்வ நம்பிக்கையாகும். மற்ற தெய்வங்களின் இருப்பை மறுக்காமல் ஒரு தெய்வத்துக்கு மட்டும் முதன்மை அர்ப்பணிப்பை வழங்கக்கூடிய நம்பிக்கை இது. உதாரணமாக, ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் சிலர் மற்ற தேவர்களை ஒப்புக்கொண்டபோதும் ஸியஸ் என்கிற தேவனை உயர்ந்தவர் என்று கனம் செய்தனர்.

ஆதி சபையில் கிறிஸ்தவரல்லாத பலரும் பல தெய்வ நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தனர். கிரேக்க மற்றும் ரோம தெய்வங்களை பலர் நம்பினார்கள், அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் பண்டைய கிழக்கத்திய விக்கிரகங்களை வணங்கினர். அண்ட சக்திகளை நம்பிய பலதெய்வவாதிகளும், சிருஷ்டிப்பின் கூறுகள் அல்லது பிற அம்சங்களை வணங்கியவர்களும் இருந்தனர். தெய்வங்கள் இல்லை என்கிற நாத்திக நம்பிக்கை மிகவும் அரிதாக இருந்தது.

பல தெய்வ நம்பிக்கை மிகவும் பொதுவானதாக இருந்ததற்கான ஒரு காரணம் என்னவென்றால், பலதெய்வ நம்பிக்கை கொண்டிருக்க

வேண்டுமென்ற சட்டம் இருந்தது. உதாரணமாக, ரோமப் பேரரசில், ரோம தெய்வங்களை வணங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கட்டளையிட்டது. சாம்ராஜ்யத்திற்கு தெய்வங்களிடமிருந்து தயவையும் பாதுகாப்பையும் பெற ரோமர்கள் இந்த வழிபாட்டை பின்பற்றினர். ஆனால் பல்வேறு தெய்வங்களை நம்புவதற்கு ஒரு அடிப்படை காரணம் மனிதர்களின் பாவத்தன்மை ஆகும்.

உண்மையான தேவனிடமிருந்து பொய்யான தெய்வங்களிடம் மனிதர்கள் எளிதில் சென்று விடுவார்கள் என்று வேதம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது குறிப்பாக வேதாகமத்தின் பாவம் குறித்த கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையது. மகா சிருஷ்டிகருடனான சம்பந்தத்தில் நாம் சாதாரண சிருஷ்டிகளாக இருக்கிறோம் என்ற உண்மையுடன் இது தொடர்புடையதாக இல்லாமல், நாம் பாவமுள்ள சிருஷ்டிகள் என்கிற உண்மையுடன் இது தொடர்புடையதாயிருக்கிறது. தேவன் சிருஷ்டிப்பில் நம்மிடம் வெளிப்படுத்திய படி, தேவனுடைய சத்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாவம் நம்மைக் குருடர்களாக்கும் விதத்தில் செயல்படுகிறது. ஆகவே, நாம் தேவனுக்கு பொருந்தாத காரியங்களை தேவனாகவோ தேவனுடைய குணங்களாகவோ உண்மையாகவே அடையாளம் காண்போம் என்பது நம் விருப்பத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உண்மையான தேவனுக்கு மாற்றாக நம் சொந்த கற்பனையின் தேவர்களை உருவாக்கி விடுவோம்.

Dr. டேவிட் ஆர். பாவுர்

வேதம் கற்பிப்பதைப் போல, ஒரு தெய்வீக சிருஷ்டிகரின் கரம் இல்லாமல் பிரபஞ்சம் வந்திருக்க முடியாது என்பதை எல்லா மக்களும் தங்கள் இருதயங்களில் ஆழமாக அறிவார்கள். ஆனால் பாவத்தின் காரணமாக, மனிதர்கள் இயல்பாகவே உண்மையான தேவனை அறிந்து கொள்ளாமல், இந்த விஷயங்களுக்காக அவரைப் போற்றவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவரது கிரியைகள் பிற ஆதாரங்களின் காரணமாக நடக்கின்றன என கூறுகிறோம். ரோமர் 1:20-23 இல் பவுல் இதைப் பற்றி பேசிய விதத்தைக் கவனியுங்கள்:

காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய - நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள்,
உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே,
உலகமுண்டானதுமுதற்கொண்டு - தெளிவாய்க் காணப்படும்;
ஆதலால் அவர்கள் போக்குச்சொல்ல இடமில்லை. அவர்கள் தேவனை அறிந்தும், அவரை தேவனென்று

மகிமைப்படுத்தாமலும், ஸ்தோத்திரியாமலுமிருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள்; உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது... [அவர்கள்] தங்களை ஞானிகளென்று சொல்லியும் பயித்தியக்காரராகி, அழிவில்லாத தேவனுடைய மகிமையை அழிவுள்ள மனுஷர்கள் பறவைகள் மிருகங்கள் ஊரும் பிராணிகள் ஆகிய இவைகளுடைய ரூபங்களுக்கு ஒப்பாக மாற்றினார்கள் (ரோமர் 1:20-23).

பவுலின் கூற்றுப்படி, வேதாகமத்தின் தேவனுடைய இருப்பு என்பது அனைவருக்கும் தெளிவாகத் தெரிகிறது – அது தெளிவாகக் காணப்பட்டு புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. சிருஷ்டிப்பில் அவருடைய சுய வெளிப்பாடு மூலம் மனிதர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும் அளவிற்கு பவுல் விளக்கினார். ஆனால் நாம் மிகுந்த பாவமுள்ளவர்களானபடியால் அவரை மகிமைப்படுத்தவோ அல்லது அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கவோ மறுத்துவிட்டோம். அதற்கு பதிலாக, நாம் கண்டுபிடித்து வணங்கிய பொய்யான தேவர்களுக்கு அவருடைய மகிமையைக் கொடுத்து விட்டோம்.

எல்லா ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் தேவனை தங்கள் இருதயங்களிலும், மனதிலும், மனசாட்சியிலும் ஆழமாக அறிவார்கள் என்று வேதம் சொல்கிறது. ஆதாமும் ஏவாளுமும் பாவம் செய்ததிலிருந்து, உண்மையான தேவனை வணங்குவதிலிருந்து சிலைகளை வணங்குவதற்கோ அல்லது தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எதையோ வணங்குவதற்கோ நம் இருதயத்தின் ஆழத்தில் திரும்பி விட்டோம் என்று ரோமர் 1 சொல்கிறது. எனவே, மனித இருதயம் நடைமுறையில் அனைத்து வகையான விக்கிரகங்களின் தொழிற்சாலையாகவும் ஆதாரமாகவும் வேராகவும் இருக்கிறது.

Dr. சாமுவேல் லிங்

பல தெய்வ நம்பிக்கையின் இந்தப் படத்தை மனதில் கொண்டு, ஏக தெய்வ நம்பிக்கையை ஆராய்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம், ஒரே ஒரு தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார் என்பதே இதன் அர்த்தம் ஆகும்.

ஏக தெய்வ நம்பிக்கை

தொழில்நுட்ப ரீதியாகப் பார்த்தால், ஒரே தேவன் மீது நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தும் எந்தவொரு மதத்தையும் ஏக தெய்வ நம்பிக்கை மதம் என்று குறிப்பிட முடியும். உதாரணமாக, நவீன உலகில் யூத மதம், கிறிஸ்தவம் மற்றும்

இஸ்லாம் ஆகியவை அனைத்தும் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையுள்ள மதங்களாகும், ஏனென்றால் அவை அனைத்தும் ஒரே ஒரு தேவனுடைய இருப்பை வலியுறுத்துகின்றன.

ஒரே தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார் என்று வெளிப்படையாகக் கூறுவதன் மூலம் தேவனின் ஒருமைத்துவத்தை வேதத்தில் உள்ள பல பகுதிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. சில உதாரணங்களை கவனிக்கலாம். 1 இராஜாக்கள் 8:60 இல் சாலொமோன் இவ்வாறு அறிவித்தார்:

கர்த்தரே தேவன்... வேறொருவரும் இல்லை (1 இராஜாக்கள் 8:60).

சங்கீதம் 86:10 இல், தாவீது கர்த்தருக்கு இவ்வாறு பாடினார்:

நீர் ஒருவரே தேவன் (சங்கீதம் 86:10).

2 இராஜாக்கள் 19:19 இல், எசேக்கியா இவ்வாறு ஜெபித்தார்:

நீர் ஒருவரே தேவனாகிய கர்த்தர் (2 இராஜாக்கள் 19:19).

ரோமர் 3:30 இல் பவுல் இவ்வாறு வலியுறுத்தினார்:

தேவன் ஒருவரே (ரோமர் 3:30).

யாக்கோபு 2:19 இல் யாக்கோபு இவ்வாறு சொன்னார்:

தேவன் ஒருவர் உண்டென்று விசுவாசிக்கிறாய். நல்லது!
(யாக்கோபு 2:19).

ஒரே ஒரு தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார். பழைய ஏற்பாட்டின் நாட்களில் இது உண்மையாக இருந்தது. புதிய ஏற்பாட்டின் நாட்களிலும் இது உண்மையாக இருந்தது. சபையின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் இது உண்மையாக இருந்தது. மற்றும் இன்றும் இது உண்மையாக இருக்கிறது.

இப்போது, எல்லா ஏக தெய்வ நம்பிக்கையுள்ள மதங்களும் ஒரே தேவனை ஆராதிப்பதில்லை என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நாம் கூறியது போல், யூத மதம், கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகிய ஒவ்வொன்றும் ஒரே தேவனை மட்டுமே ஆராதிக்கின்றன. இதை விட, அவர்கள் அனைவரும் இந்த ஒரே தேவனை ஆபிரகாமின் தேவன் என்று குறைந்தபட்சம் பெயரில் அடையாளம் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் “ஆபிரகாமின் தேவன்” என்ற பெயருடன் அவர்கள் இணைக்கும் கருத்துக்கள் மிகவும் வேறுபட்டவை. அவருடைய குணம், தெய்வீக செயல்கள் மற்றும் இயல்பு குறித்து கூட அவர்கள் உடன்படவில்லை.

யூத மதத்தைப் பற்றி பார்ப்போம். யூத மதம் தனது நம்பிக்கையை பழைய ஏற்பாட்டில் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது, இதையே கிறிஸ்தவர்களும்

செய்கிறார்கள். ஆனால் வேதாகமம் வெளிப்படுத்தும் திரித்துவ தேவனை அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். உண்மையில், அவர்கள் திரித்துவத்தின் ஒவ்வொரு நபரையும் மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் இயேசுவை தேவன் என்றும் தேவனின் அவதாரம் என்றும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு தெய்வீக நபர் என்பதை அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். இயேசுவையும் பரிசுத்த ஆவியையும் நிராகரிப்பதன் மூலம், அவர்களை அனுப்பிய பிதாவை நிராகரிக்கிறார்கள். லூக்கா 10:16 இல் இயேசுவே சொன்னது போல:

என்னை அசட்டைபண்ணுகிறவன் என்னை
அனுப்பினவரை அசட்டைபண்ணுகிறான் (லூக்கா 10:16).

யூத மதம் இயேசுவையும் பரிசுத்த ஆவியையும் நிராகரிக்கிறது, அதன் மூலம் பிதாவையும் நிராகரிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி தேவனை ஆராதிக்கிறோம் என்று யூத மதம் நம்புகிறது. கிறிஸ்தவர்கள் நேசிக்கும் அதே பழைய ஏற்பாட்டை இது சுட்டிக்காட்டி, "நாங்கள் அந்த தேவனை ஆராதிக்கிறோம்" என்று கூறுகிறது. எனவே, மேலோட்டமாக, நாம் ஒரே தேவனை ஆராதிக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு உணர்வு உள்ளது. ஆனால், இயேசுவில் தேவனின் முழுமையான வெளிப்பாட்டை அவர்கள் நிராகரித்ததால், அவர்களுடைய தேவன் நம்மிடமிருந்து வேறுபட்டவர் என்ற மற்றொரு அர்த்தமும் இருக்கிறது.

இஸ்லாம் மதத்தை நாம் கருத்தில் கொள்ளும்போது, தேவனைப் பற்றிய அவர்களின் கருத்து வேதாகமத்திற்கு முரணானது என்பது இன்னும் தெளிவாகிறது.

ஒரு முக்கியமான கேள்வி: ஒரே தேவனைப் பற்றிய கருத்து குறித்து இஸ்லாமிய நம்பிக்கை என்ன கூறுகிறது? இஸ்லாம் தேவன் என்கிற கருத்துக்குள் ஒரு வகையான ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்துகிறது என்று நான் நம்புகிறேன், ஆனால் கிறிஸ்தவம் இஸ்லாமை விட தேவனுக்கு வெவ்வேறு குணாதிசயங்களும் பண்புகளும் உள்ளதாக கூறுகிறது. மீட்பு மற்றும் தேவன் மனிதனாக அவதாரம் எடுத்ததைப் பற்றிய கோட்பாடுகள் நம்மிடம் உள்ளன, அவை நமது தேவனின் தன்மையை மக்களின் வாழ்க்கையில் தெளிவான மற்றும் அடிப்படை வழியில் முன்னிலைப்படுத்தும் முக்கியமான கோட்பாடுகளாகும். மீட்பு மற்றும் அவதாரம் இரண்டும் தேவன் ஒருவராயிருக்கிறார் என்பதைப் பற்றிய இஸ்லாமியர்களின் புரிதலில் இல்லை.

Dr. ரியாட் காசிஸ், மொழிப்பெயர்ப்பு

தேவனைப் பற்றிய இஸ்லாம் மதத்தின் கருத்தாக்கம் உண்மையில் வேதாகமத்திற்கு முரணானது, மேலும் அது வேதத்திற்கு முரணாக இருக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான வழிகளில் ஒன்று என்னவென்றால், தேவன் ஒரு பிரிக்கப்பட முடியாத தனித்திருக்கும் ஒரு நபராக இருக்கிறார் என்பதாகும். இஸ்லாம் மதத்தில், அந்த தொழில்நுட்ப சொல்லை என்னால் விளக்க முடிந்தால், தேவன் முற்றிலும் ஒருவர் தான், அவருக்குள் எந்த ஐக்கியமும் இல்லை என்று சொல்வேன். கிறிஸ்தவ இறையியலில் ஏக தெய்வ நம்பிக்கைக்கு ஒரு முழுமையான நம்பகத்தன்மை உள்ளது, அதாவது ஒரே தேவன் மட்டுமே என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. வேதத்தின் ஆரம்பகால விசுவாச அறிக்கை இது தான், "இஸ்ரவேலே, கேள், உன் தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே." ஆகவே, ஏக தெய்வ நம்பிக்கையின் அழுத்தமான உறுதிப்பாடு என்பது யூத-கிறிஸ்தவ இறையியல் மரபின் ஒரு பகுதியாக அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே இருந்திருக்கிறது. எனவே கிறிஸ்தவர்கள் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் ஆவார்கள். ஆனால் நம் இஸ்லாமிய நண்பர்களில் பலர் நாம் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் என்று நினைப்பதில்லை. நாம் மூன்று தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்று அவர்கள் நினைப்பார்கள். தேவனைக் குறித்த கிறிஸ்தவ கோட்பாட்டை முகமது தவறாகப் புரிந்து கொண்டார். ஆகையால் நீங்கள் தந்தையையும் தாயையும் மகனையும் தேவனாக நம்புகிறீர்கள் என்று அவர்கள் உண்மையில் நினைப்பார்கள். ஆனால் திரித்துவத்தின் அந்த கிறிஸ்தவ கோட்பாடு – ஒரு தேவன் நித்தியமாக பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகிய மூன்று நபர்களாக இருக்கிறார், அவர்கள் ஒரு தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் வெவ்வேறு வகைகள் அல்ல அல்லது அவர்கள் ஒரே தேவனின் மூன்று வெவ்வேறு உருவகங்கள் அல்ல, ஆனால் அந்த ஒரு உண்மையான தேவனில் உள்ள நபர்களிடையே ஒரு உண்மையான மற்றும் கணிசமான ஐக்கியம் உள்ளது – இது இஸ்லாம் மதம் கூறுவதை விட தேவனைப் பற்றிய முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்தாகும்.

Dr. ஜே. லிகோன் டங்கன் III

எனவே, யூத மதம், கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாம் அனைத்தும் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையுள்ள மதங்கள் ஆகும். அவை அனைத்தும் பலதெய்வ நம்பிக்கையிலிருந்து வேறுபடுகின்றன, ஏனெனில் அவை பல தெய்வங்கள்

இருப்பதை மறுக்கின்றன. ஆனால் தேவன் யார் என்பதில் அவர்கள் மிகவும் மாறுபட்ட கோட்பாடுகளை கொண்டுள்ளதால் அவர்கள் ஒருவரிலிருந்து ஒருவர் தெளிவாக வேறுபடுகிறார்கள்.

பலதெய்வ நம்பிக்கை மற்றும் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையை கவனித்த பின்னர், கிறிஸ்தவத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் *அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையில்* கற்பிக்கப்பட்ட தேவனைப் பற்றிய கருத்தை விவரிக்க நாம் தயாராக உள்ளோம்.

கிறிஸ்தவம்

அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையில் தேவனைப் பற்றிய அறிக்கை மிகவும் தெளிவாக உள்ளது. இது இவ்வாறு கூறுகிறது:

சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவை நான் விசுவாசிக்கிறேன்.
அவர் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவர்.

ஒரே தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார் என்று விசுவாச அறிக்கை வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை என்பதை நீங்கள் கவனிப்பீர்கள். விசுவாச அறிக்கையின் தோற்றம் நமக்குத் தெரியாவிட்டால், யூத மதத்தின் தேவன் அல்லது இஸ்லாம் மதத்தின் தேவன் மீது நம்பிக்கையை அறிவிப்பதாக இந்த வார்த்தைகளைப் படித்து விடுவோம். அல்லது பல தேவர்களில் ஒரு தேவனை மட்டும் உறுதிப்படுத்துவது போல ஆகி விடும். ஆகவே, கிறிஸ்தவமல்லாத ஏக தெய்வ நம்பிக்கைக்கும் பலதெய்வ நம்பிக்கைக்கும் மாறாக கிறிஸ்தவத்தின் திரியேக தேவனைப் பற்றி இது பேசுகிறது என்பதை நாம் எவ்வாறு அறிவோம்?

ஒருபுறம், விசுவாச அறிக்கை கிறிஸ்தவமல்லாத ஏக தெய்வ நம்பிக்கையை தேவனைப் பற்றி தெளிவாகக் கூறும் பிற விஷயங்களின் மூலம் மறுக்கிறது. முந்தைய பாடத்தில் நாம் பார்த்தது போல, விசுவாச அறிக்கையானது ஒரு திரித்துவ சூத்திரத்தைச் சுற்றி ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிதாவாகிய தேவன், அவருடைய ஒரே குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவத்துவத்தில் உள்ள மூன்று வெவ்வேறு நபர்கள் என்ற நம்பிக்கையை இது பிரதிபலிக்கிறது, மூவரும் ஒரே தனித்துவமான தெய்வீக சாரத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இந்த விசுவாச அறிக்கையானது விசுவாச நம்பிக்கைகளினுடைய சுருக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமுடையது, இது விசுவாச அறிக்கையினுடைய விரிவுரை அல்ல என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். சபையின் ஆராதனை முறைகளில் இது பயன்படுத்தப்பட்டபோது, தேவனின் இந்த மூன்று நபர்களையும் இந்த வழியில் குறிப்பிடுவது திரித்துவத்தின் கோட்பாட்டைக் குறிப்பதாக சபையிலுள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்திருந்தது.

மறுபுறம், "தேவன்" என்ற பொதுவான வார்த்தையின் ஒருமை வடிவத்தை ஒரு தெய்வீக பெயராகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் விசுவாச அறிக்கையானது பலதெய்வ நம்பிக்கையை மறுக்கிறது.

"தேவன்" என்ற வார்த்தை பல விஷயங்களைக் குறிக்க முடியும். பல மதங்கள் தங்கள் தெய்வங்களை "தேவர்கள்" என்று குறிப்பிடுகின்றன. பிசாசுகள், விக்கிரகங்கள் மற்றும் மனித தலைவர்கள் போன்றவற்றைக் குறிக்க வேதம் சில சமயங்களில் "தெய்வம்" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறது. ஆனால் இந்த "தேவர்கள்" என்று அழைக்கப்படுபவர்களுக்கும் உண்மையான பெயர்கள் உள்ளன. உதாரணமாக, பண்டைய ரோம மதத்தில், மார்ஸ் போரின் தேவன், நெப்டியூன் கடலின் தேவன் மற்றும் வியாழன் தேவர்களின் தலைவன் ஆவான்.

அதேபோல், வேதத்தின் தேவன் உண்மையான பெயர்களால் அறியப்படுகிறார். அவைகளில் பெரும்பாலானவை *எல் ஷடாய்* போன்ற விளக்கம் கொடுக்கக்கூடிய பெயர்கள், இது பெரும்பாலும் "சர்வவல்லமையுள்ள தேவன்" என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது எல்லா வல்லமையுள்ள தேவன் என்பது இதன் அர்த்தம் ஆகும்; மற்றும் *எல் எலியோன்*, பொதுவாக இது "மிக உன்னதமான தேவன்" என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது அனைத்தையும் ஆளக்கூடிய தேவன் என்பது இதன் அர்த்தம் ஆகும்; மற்றும் *அடோனாய்*, இது பொதுவாக "கர்த்தர்" என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் இதன் பொருள் குரு அல்லது ஆட்சியாளர் ஆகும்.

ஆனால் தேவனின் சரியான பெயர் என்று நாம் நினைப்பதை மிக நெருக்கமாக மதிப்பிடுவது யேகோவா என்கிற பெயராகும். பழைய மொழிப்பெயர்ப்புகளில் இது யேகோவா என்று இருக்கிறது. ஆனால் நவீன மொழிப்பெயர்ப்புகளில், இது பொதுவாக "கர்த்தர்" என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, இருப்பினும் அதன் அர்த்தம் *அடோனாயிலிருந்து* முற்றிலும் மாறுபட்டது.

மனித வரலாற்றில் மிக ஆரம்பத்தில் தேவன் யேகோவா என்ற பெயரில் தன்னை வெளிப்படுத்தினார். உதாரணமாக, ஆதாமின் குமாரன் சேத்தின் நாட்களிலிருந்தே மனிதர்கள் தேவனுக்காக இந்தப் பெயரைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், ஆதியாகமம் 4:26 இல் நாம் இதைக் கற்றுக்கொள்கிறோம். ஆதியாகமம் 9:26 இல் நோவா தேவனை யேகோவா என்று குறிப்பிட்டார். ஆபிரகாம் ஆதியாகமம் 12:8 இல் தேவனை இந்த பெயரில் அழைத்தார்.

யாத்திராகமம் 3:13-14 இல் தேவன் மோசேக்கு தன்னை யேகோவா என்கிற பெயரில் விவரித்தார், அங்கே இவ்வாறு வாசிக்கிறோம்:

மோசே தேவனை நோக்கி, "நான் இஸ்ரவேலரிடம் சென்று,
'உங்கள் பிதாக்களின் தேவன் என்னை உங்களிடம்

அனுப்பியுள்ளார்' என்று அவர்களிடம் சொல்லும் போது, 'அவருடைய நாமம் என்ன?' என்று அவர்கள் கேட்டால், நான் என்ன சொல்லவேன்?" "இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்" என்று மோசேயுடனே சொல்லி, 'இருக்கிறேன் என்பவர் என்னை உங்களிடத்துக்கு அனுப்பினார்' என்று இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்வாயாக என்றார் (யாத்திராகமம் 3:13-14).

யேகோவா என்ற பெயர் எபிரெய வார்த்தையான 'யேயே'வுடன் தொடர்புடையது, இது இங்கே "நான் இருக்கிறேன்" என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் தம் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்திய மிக நெருக்கமான இந்தப் பெயர், வேறு எந்த பெயரை விடவும், எல்லா பொய்யான தேவர்களிடமிருந்தும் அவரை வேறுபடுத்துகிறது.

உண்மையில், வேதத்தில் கர்த்தர் என்று அழைக்கப்படுகிற எல்லா பெயர்களிலும், "தேவன்" என்பது மிகவும் பொதுவான பெயராகும். நமது நவீன பழைய ஏற்பாடுகளில், தேவன் என்ற சொல் பொதுவாக எபிரெய வார்த்தையான *எல்* அல்லது *எலோஹிம்* என்பதிலிருந்து மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டில், இது வழக்கமாக *தியோஸ்* என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வேதாகமத்தின் நாட்களில், பிற மதங்களும் இதே வார்த்தைகளை தங்கள் தேவர்களைக் குறிக்க பயன்படுத்தின. ஆகவே, யேகோவாவைப் போன்ற தனித்துவமான பெயருக்குப் பதிலாக *அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையில்* தேவனைக் குறிப்பதற்கு இந்த பொதுவான பெயர் ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது? ஏனென்றால், கர்த்தரை அடையாளம் காண "தேவன்" என்ற எளிய வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், "தேவன்" என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவர் கிறிஸ்தவத்தின் தேவன் மட்டுமே என்பதை *அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை* குறிக்கிறது. 1 இராஜாக்கள் 8 : 60 இல் நாம் வாசிக்கிறது போல:

கர்த்தரே (அல்லது எபிரெய மொழியில் *யேகோவா*) தேவன்...
வேறொருவரும் இல்லை (1 இராஜாக்கள் 8:60).

ஆம், உண்மையான தேவர்களை அவர்கள் ஆராதிப்பதாக பிற மதங்கள் நம்புகின்றன. ஆனால் உண்மையில், அவர்கள் கற்பனையானவைகளை ஆராதிக்கிறார்கள், அல்லது - கிறிஸ்தவ தேவனால் ஆளப்படுகிற தாழ்ந்த, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆவிகளான பிசாசுகளை வணங்குகிறார்கள். பவுல் இதை 1 கொரிந்தியர் 10:20 இல் தெளிவுபடுத்தினார், அவர் இந்த வார்த்தைகளை இப்படி எழுதினார்:

அஞ்ஞானிகள் பலியிடுகிறவைகளை தேவனுக்கு அல்ல,
பேய்களுக்கே பலியிடுகிறார்கள் (1 கொரிந்தியர் 10:20).

அஞ்ஞானிகள் தங்கள் பலிகளை பிசாசுகளுக்கு செலுத்தியதாக அவர்கள் நம்பவில்லை; அவர்கள் பல்வேறு தேவர்களுக்கு பலி செலுத்தியதாக நம்பினர். ஆனால் அவர்கள் செய்தது தவறு.

இன்று உலகில் கிறிஸ்தவத்தைத் தவிர பல மதங்கள் உள்ளன. இந்து மதம், ஷின்டோ, அஞ்ஞான வாதம், விக்கா, இஸ்லாம், யூத மதம், பழங்குடி மதங்கள் மற்றும் பல உள்ளன. ஆனால் அவர்களின் தெய்வங்கள் பொய்யானவர்கள். சிலர் பிசாசுகளை வணங்குகிறார்கள். சிலர் சிருஷ்டியை வணங்குகிறார்கள். மேலும் சிலர் தங்கள் கற்பனையின் உருவங்களை வணங்குகிறார்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவ தேவன் மட்டுமே உண்மையான தெய்வீகமுடையவர் என்று வேதாகமம் வலியுறுத்துகிறது; கிறிஸ்தவ தேவன் மட்டுமே உலகை நியாயந்தீர்ப்பார்; நம்மை காப்பாற்றும் வல்லமை கிறிஸ்தவ தேவனுக்கு மட்டுமே உள்ளது.

முதல் விசுவாச கட்டுரையில், *அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை* புதிய கிறிஸ்தவர்களை அவர்கள் ஆராதித்த பொய்யான தேவர்களைக் கைவிடும்படியும், வேதத்தின் தேவனை ஒரே உண்மையான தேவனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும் அழைக்கிறது. இந்த அழைப்பு வேதத்தில் முற்றிலும் அவசியமான ஒரு போதனையை பிரதிபலிக்கிறது. பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளின் தேவன் மட்டுமே ஒரே உண்மையான தேவன் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேதம் ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு நபருக்கும் உணர்த்துகிறது. அவர்கள் அவரை மட்டுமே வணங்க வேண்டும் என்று அது கோருகிறது.

இப்போது நாம் தேவனுடைய ஒருமைத்துவத்தைப் பார்த்திருக்கிறோம், அவருடைய எளிமை, அவரது இயல்பு அல்லது சாராம்சத்தின் ஒற்றுமை ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்த நாம் தயாராக உள்ளோம்.

எளிமைத்துவம்

முந்தைய பாடத்தில் திரித்துவத்தின் கோட்பாட்டை நாம் வரையறுத்தபோது, தேவன் மூன்று நபர்களாக, ஆனால் ஒரே சத்துவமுடையவராக இருக்கிறார் என்று கூறினோம். "நபர்" என்ற சொல் ஒரு தனித்துவமான, சுய-விழிப்புணர்வு கொண்ட ஆளத்துவத்தைக் குறிக்கிறது என்றும், "சாராம்சம்" என்ற சொல் தேவனின் அடிப்படை இயல்பு அல்லது அவரின் சத்துவத்தைக் குறிக்கிறது என்றும் நாம் கூறினோம். தேவனின் எளிமைத்துவத்தைப் பற்றி நாம் பேசும்போது, நாம் நினைவில் வைத்திருப்பது என்னவென்றால் அவருடைய சாராம்சம் – அவருடைய அடிப்படை இயல்பு, அவருடைய இருப்பை உருவாக்கும் பொருள் ஆகும்.

இப்போது, இறையியலாளர்கள் "எளிய" மற்றும் "எளிமைத்துவம்" போன்ற சொற்களை தொழில்நுட்ப ரீதியில் பயன்படுத்துகின்றனர். தேவன் எளிதில் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடியவர் என்ற அர்த்தத்தில் அவர்

எளிமையானவர் என்று நாம் கூறவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவருடைய சாராம்சம் வெவ்வேறு பொருட்களின் கலவை அல்ல, ஆனால் ஒரே ஒரு பொருளைக் கொண்ட ஒரு ஒருங்கிணைந்த முழுமையான சத்துவம் என்று நாம் அர்த்தப்படுத்துகிறோம்.

தூய்மையான நீரை மண்ணுடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் எளிமைத்துவம் குறித்த இந்த கருத்தை நாம் விளக்கலாம். ஒருபுறம், தண்ணீரை ஒரு எளிய பொருளாக பார்க்கலாம். இது முற்றிலும் தண்ணீரினால் ஆனது, வேறு ஒன்றும் அதில் இல்லை. ஆனால் நமது தூய நீரில் அழுக்கைச் சேர்த்தால் அது சேறாக மாறி விடும். மண் என்பது ஒரு கலவையான பொருள், ஏனெனில் இது நீர் மற்றும் அழுக்கு ஆகிய இரண்டு தனித்தனி பகுதிகளால் ஆனது. தேவனின் சாராம்சம் முற்றிலும் தூய நீர் போன்றது: இது ஒரே ஒரு பொருளைக் கொண்டது.

இது ஏன் முக்கியமானதாக இருக்கிறது? தேவன் எளிமையானவர், வெவ்வேறு பொருட்களால் ஆனவர் அல்ல என்பதை கிறிஸ்தவம் ஏன் வலியுறுத்துகிறது? இந்த கேள்விக்கு பதிலளிக்க, திரித்துவத்தின் கோட்பாட்டை மீண்டும் ஒரு முறை பார்ப்போம். திரித்துவ உபதேசம் தேவன் மூன்று நபர்களாக, ஆனால் ஒரே சத்துவமுடையவராக இருக்கிறார் என்று கூறுகிறது.

திரித்துவ உபதேசத்தின் மையமானது நபருக்கும் சாரத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடாகும். தேவன் சாராம்சத்தில் ஒருவராகவும், மூன்று நபர்களாகவும் இருக்கிறார். உண்மையில், தேவனிடம், ஒரு "என்ன" மற்றும் மூன்று "யார்" இருப்பதாக நாம் கூறலாம்.

Dr. கெய்த் ஜான்சன்

பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகிய மூன்று நபர்கள் தேவனில் இருப்பதாக வேதாகமம் வலியுறுத்துகையில், ஒரே ஒரு தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார் என்றும் அது வலியுறுத்துகிறது. சபையின் ஆரம்பத்திலேயே, ஒரே ஒரு தேவன் மட்டுமே இருப்பதைப் பற்றி பேசுவதற்கான ஒரு பயனுள்ள வழி அவருடைய சாராம்சம் அல்லது சத்துவத்தின் அடிப்படையில் பேசுவது என்று இறையியலாளர்கள் தீர்மானித்தனர். ஆகவே, தேவனுக்கு எளிமையான, ஒன்றுபட்ட சாரம் இருப்பதாக அவர்கள் சொன்னபோது, பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகிய மூவரும் திரித்துவத்தில் இணைந்திருக்கிற மூன்று தனித்தனி தேவர்கள் என்பதை அவர்கள் மறுத்தனர். அதற்கு பதிலாக, இந்த மூன்று நபர்களும் எப்போதும் ஒரே தேவனாக மட்டுமே இருந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டனர்.

மற்ற மதங்களால் நாம் அடிக்கடி குற்றம் சாட்டப்படுகின்ற காரணத்தால் கிறிஸ்தவர்கள் மூன்று தேவர்களை நம்பவில்லை என்பதை சபை முற்றிலும்

இந்த வழியில் தெளிவுபடுத்தியது. மாறாக, தெய்வீகமான ஒரே தேவன் – மூன்று நபர்களில் இருக்கிறார் என்பதை மட்டுமே நாம் நம்புகிறோம்.

பெரும்பாலும் இஸ்லாமியர்களுடன் பேசும்போது, திரித்துவத்தைப் பற்றிய கிறிஸ்தவ பார்வை என்பது மூன்று தேவர்களின் உறுதிப்பாடென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சபையின் வரலாற்றில் யாரும் இதை உறுதிப்படுத்தவில்லை, ஏனென்றால் ஆதியாகமம் முதல் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் வரை, பிதாவும் தேவனாக இருக்கிறார், குமாரனும் தேவனாக இருக்கிறார் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரும் தேவனாக இருக்கிறார் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன், தேவன் ஒருவர் தான் என்ற உறுதிப்பாடும் இருக்கிறது. ஒரே ஜீவனுள்ள, உண்மையான தேவன் இருக்கிறார். ஆகவே, தேவனுடைய முழு வெளிப்பாட்டையும் நாம் புரிந்துகொள்ள ஒரே வழி, ஒரே தேவன் இருக்கிறார், வேறு யாரும் அவரைத் தவிர இல்லை என்று சொல்வதாகும்; பிதாவும் குமாரனும் ஆவியானவரும் அந்த ஒரே தேவனில் இருக்கிறார்கள். ஒரு தேவன் மூன்று நபர்களாக இருக்கிறார் என்பதே சபையின் மொழியாகும், அதனால்தான் மூன்று தேவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உறுதிப்படுத்துவதில்லை. ஒரே தேவன் மூன்று நபர்களாக இருக்கிறார். வேதத்தில் போதிக்கப்படுவதும் சபையால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதுமான இது இப்படியாக நம்முடைய எல்லா மத போட்டியாளர்களிடமிருந்தும் நம்மை வேறுபடுத்துகிறது.

Dr. ஸ்டீபன் ஜே. வெல்லம்

இந்த கருத்து மற்றொரு பண்டைய விசுவாச அறிக்கையான – *நிசியா விசுவாச அறிக்கையில்* – வெளிப்படையாக இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

தேவனின் ஒரேபேறான குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து ...
பிதாவைப் போலவே அதே சத்துவத்தைக் [கொண்டவர்].

அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை நிசியா விசுவாச அறிக்கையை விட அடிப்படையான ஒன்று என்பதால், இந்த விவரத்தை அது வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஆயினும் கூட, மூன்று நபர்களாக இருக்கும் ஒரே ஒரு தேவனை மட்டுமே நாம் நம்புகிறோம் என்று வலியுறுத்துவதன் மூலம் இந்த கருத்தை இது குறிக்கிறது.

ஒரு தேவன் மூன்று நபர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் நம்புகிறார்கள் என்பது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் எண்ணற்ற தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, பாரம்பரிய கிறிஸ்தவ

ஆராதனை எப்போதுமே முழுமையாக திரித்துவ ஆராதனையாகவே இருந்திருக்கிறது: திரித்துவத்தின் மூன்று நபர்களையும் நாம் ஆராதிக்கிறோம், மேலும் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் துதிப் பாடல்களை பாடுகிறோம் மற்றும் வேண்டுகோள் ஜெபங்களை அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஏற்றுகிறோம். திரித்துவத்தில் உள்ள எந்தவொரு நபரையும் மற்றொருவருக்கு ஆதரவாக புறக்கணிப்பது என்பது தேவனையே புறக்கணிப்பதாகும். பிதாவுக்கும், குமாரனுக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் நாம் கனம், சேவை மற்றும் அன்பை கொடுக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர்கள் அனைவரும் ஒரே தேவன் தான்.

தேவனுடைய அடிப்படை கிறிஸ்தவ கருத்தாக்கத்தையும், அவருடைய இருப்பின் தன்மையையும் பேசிய நாம், சர்வவல்லமையுள்ள பிதா என்ற சொற்றொடரில் கவனம் செலுத்தத் தயாராக உள்ளோம், திரித்துவத்தின் முதல் நபராகிய பிதாவாகிய தேவனைப் பற்றி வேதம் நமக்குக் கற்பிக்கும் தனித்துவமான விஷயங்களைப் பார்க்கவிருக்கிறோம்.

சர்வ வல்லமையுள்ள பிதா

சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவைப் பற்றிய நம் விவாதம் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். முதலாவதாக, வேதத்தில் "பிதா" என்ற பெயர் தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்ட விதத்தைப் பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, திரித்துவத்தின் அடிப்படையில் பிதாவாகிய நபரைக் கருத்தில் கொள்வோம். மூன்றாவதாக, அவரது தந்தைக்குணத்தையும், பிதாவாக அவர் செய்யும் காரியங்களையும் ஆராய்வோம். நான்காவதாக, அவருடைய வல்லமையைப் பற்றி விவாதிப்போம். வேதத்தில் தேவனைக் குறிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் "பிதா" என்ற பெயரை முதலில் கவனியுங்கள்.

நாமம்

வேதம் "பிதா" என்ற வார்த்தையை குறைந்தது மூன்று தனித்துவமான அர்த்தங்களில் பயன்படுத்துகிறது. முதலில், இது எல்லாவற்றையும் உருவாக்கியவராகிய சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய தேவனைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் இதற்கான ஒரு பயன்பாட்டின் உதாரணம் 1 கொரிந்தியர் 8:6 ஆகும், அங்கு பிதாவிடமிருந்து தான் எல்லாம் உருவாவதாக பவுல் அவரை அடையாளம் காட்டுகிறார். இந்த முதல் அர்த்தத்தில் தேவனை பிதா என்று குறிப்பிடும் ஒவ்வொரு வேத குறிப்பும் திரித்துவத்தின் முதல்

நபரை குறிக்கவில்லை என்பதை அங்கீகரிப்பது முக்கியமாகும். "பிதா" என்ற வார்த்தையின் இரண்டாவது பயன்பாடு, விசுவாசிகள் தேவனால் குமாரர்கள் மற்றும் குமாரத்திகளாக தத்தெடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக தேவனுடன் அவர்களுக்கு இருக்கும் உறவைக் குறிக்கிறது. தேவனை அப்பா, பிதா என்று அழைக்கும் புத்திர சுவிக்காரத்தின் உணர்வை நாம் பெற்றுள்ளோம் என்று ரோமர் 8:15 இல் பவுல் கூறும்போது, அவர் இந்த இரண்டாவது அர்த்தத்தில் "பிதாவை" பயன்படுத்துகிறார். இறுதியாக, இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய பிதாவுக்கும் இடையில் உள்ள தனித்துவமான உறவைக் குறிக்க 'பிதா' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதலாவது தேவனை சிருஷ்டிகராக குறிப்பிடுகிறது, இரண்டாவது தேவனை மீட்பர் என்றும், மூன்றாவது குமாரனுடன் பிதா கொண்டுள்ள உறவைப் பற்றி பேசுகிறது என்றும் கூறி இந்த மூன்று பயன்பாடுகளையும் சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

– Dr. கெய்த் ஜான்சன்

துரதிர்ஷ்டவசமாக, சில கிறிஸ்தவர்கள் வேதாகமம் "பிதா" என்ற வார்த்தையை ஒவ்வொரு முறையும் பயன்படுத்தும்போது அது திரித்துவத்தின் முதல் நபரைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறது என்று தவறுதலாக நினைக்கிறார்கள். ஆனால் திரித்துவத்தின் கோட்பாடு புதிய ஏற்பாட்டு காலம் வரை தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டில் இங்கும் அங்குமாக சில குறிப்புகள் உள்ளன, அவை தேவனில் உள்ள பன்மைத்தன்மை பற்றிய சில முன்னுணர்வைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் பழைய ஏற்பாடு தேவனின் ஒருமைத்தன்மையை பெரிதும் வலியுறுத்துகிறது.

எனவே, பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் "பிதா" என்று அழைக்கப்படும்போது, அது ஒரு நபரை மட்டுமல்ல, முழு திரித்துவத்தையும் குறிக்கும். இப்போது, ஏதோவொரு வகையில், "பிதா" என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு பிதாவாகிய நபரை அழுத்தமாக குறிக்கிறது. ஆனால் தேவனில் உள்ள மூன்று நபர்களும் தெளிவாக புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுவதற்கு முன்பு, "பிதா" என்ற பெயர் உட்பட தேவனைக் குறிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து சொற்களும் முழு திரித்துவத்தைக் குறிப்பதற்கும் ஒருவிதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதை நினைவில் கொள்வது அவசியம். "பிதா" என்ற சொல் உபாகமம் 32:6, ஏசாயா 63:16 மற்றும் 64:8 போன்ற பகுதிகளில் முழு தேவத்துவத்தையும் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டுக்காக, பழைய ஏற்பாட்டில் "பிதா" என்கிற வார்த்தையின் பயன்பாட்டிற்கான ஒரு உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். மல்கியா 2:10 இல் தீர்க்கதரிசி இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்டார்:

நம்மெல்லாருக்கும் ஒரே பிதா இல்லையோ? ஒரே தேவன் நம்மைச் சிருஷ்டித்ததில்லையோ? (மல்கியா 2:10).

இங்கே பிதா என்கிற வார்த்தையானது பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகிய மூன்று நபர்களையும் குறிக்கிறது, ஏனென்றால் திரித்துவத்தில் இருக்கிற மூன்று நபர்களும் மனிதகுலத்தின் சிருஷ்டிப்பில் பங்கேற்றனர். பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகிய மூவரும் சற்றே வித்தியாசமான வேலையைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை புதிய ஏற்பாடு தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆனால் இந்த பழைய ஏற்பாட்டு பகுதியில் மூன்று நபர்களிடையே இத்தகைய வேறுபாடுகள் இல்லை. அதற்கு பதிலாக, சிருஷ்டிப்பில் அவர்களின் பங்கு காரணமாக மூன்று நபர்களையும் கூட்டாக இது “பிதா” என்ற பெயரால் குறிக்கிறது.

விஷயங்களை மேலும் சிக்கலாக்குவதற்கு, புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியபோது, அவர்கள் முழு திரித்துவத்தையும் குறிப்பதற்கு பிதா என்ற பொதுவான சொல்லை பயன்படுத்திய நேரங்கள் இருந்தன. உதாரணமாக, முழு திரித்துவமும் மத்தேயு 5:45 மற்றும் 6:6-18, மற்றும் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 17:24-29 ஆகிய வேத பகுதிகளில் “பிதா” என்ற வார்த்தையால் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த வேத பகுதிகளில், முழு திரித்துவமும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக “பிதா” என்ற வார்த்தையால் அழைக்கப்படுகிறது. ஒருவேளை உலகத்தை சிருஷ்டிப்பதில் திரித்துவத்திலுள்ள மூன்று நபர்களும் பங்கேற்றதால் இது இப்படி இருக்கலாம். மற்ற நேரங்களில், திரித்துவத்தின் மூன்று நபர்களும் நாம் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறை தரமாக இருப்பதால் இப்படி இருக்கலாம். மீண்டும், எடுத்துக்காட்டுக்காக ஒரு வசனத்தை மட்டும் கருத்தில் கொள்வோம். யாக்கோபு 1:17 இல் நாம் இதை வாசிக்கிறோம்:

நன்மையான எந்த ஈவும் பூரணமான எந்த வரமும் பரத்திலிருந்துண்டாகி, சோதிகளின் பிதாவினிடத்திலிருந்து இறங்கிவருகிறது (யாக்கோபு 1:17).

இந்த வசனத்திற்கு முன்பு, தேவனின் இயல்பு தூய்மையானது என்று யாக்கோபு வாதிட்டார். எனவே, இங்கே அவரது கருத்து என்னவென்றால், தேவனிடமிருந்து வரும் அனைத்தும் நல்லது, நல்லது எல்லாம் தேவனிடமிருந்து வருகிறது. நம்முடைய திரியேக தேவனின் மூன்று நபர்களிடமிருந்தும் நன்மைகள் வருவதால், கிறிஸ்தவ உரைப்பெயர்ப்பாளர்கள் இதை முழு திரித்துவத்திற்குமான ஒரு குறிப்பாகவே பார்க்கிறார்கள். மீண்டும், பழைய ஏற்பாட்டைப் போலவே, இங்கே பிதாவாகிய நபருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது நியாயமானதே. ஆனால் குமாரனும் பரிசுத்த ஆவியும் கூட நமக்கு நல்ல வரங்களை வழங்குகிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியம்.

இருந்தாலும்கூட, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியிலிருந்து வேறுபட்ட திரித்துவத்தின் ஒருவரைக் குறிக்க வேதம் “பிதா” என்ற வார்த்தையை மற்றொரு அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறது என்பதும் தெளிவாகிறது. இதை யோவான் 1:14, 18; யோவான் 5:17-26; கலாத்தியர் 4:6; 2 பேதுரு 1:17 ஆகிய வேத பகுதிகளில் பார்க்கலாம். மீண்டும், இந்த காரியத்தை விளக்குவதற்கு இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளைப் பார்ப்போம். 2 யோவான் 9 இல், அப்போஸ்தலன் இந்த வார்த்தைகளை எழுதியபோது பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இருப்பதாகக் காட்டினார்:

கிறிஸ்துவின் உபதேசத்திலே நிலைத்திராமல் மீறி நடக்கிற எவனும் ... தேவனை உடையவனல்ல; கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில் நிலைத்திருக்கிறவனோ பிதாவையும் குமாரனையும் உடையவன் (2 யோவான் 9).

யோவான் 14:16-17 இல், அப்போஸ்தலர்களுக்கு இந்த உறுதிமொழியை அளித்தபோது இயேசு பிதாவை ஆவியானவரிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டினார்:

நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளுவேன், அப்பொழுது என்நென்றைக்கும் உங்களுடனேகூட இருக்கும்படிக்குச் - சத்திய ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றரவாளனை அவர் உங்களுக்குத் தந்தருளுவார் (யோவான் 14:16-17).

முழு தேவனையும், திரித்துவத்தின் முதல் நபரையும் குறிக்க வேதத்தில் “பிதா” என்ற பெயர் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை இப்போது பார்த்தோம், பிதாவாகிய நபரை திரித்துவத்திலுள்ள மற்ற நபர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

நபர்

குமாரனுடனும் பரிசுத்த ஆவியுடனும் பிதாவிற்கு இருக்கிற தொடர்பு பல வழிகளில் விவரிக்கப்படலாம். ஆனால் இறையியல் வரலாற்றில், திரித்துவத்தைப் பற்றிய இரண்டு குறிப்பிட்ட முன்னோக்குகள் முன்னணியில் வந்துள்ளன. குறிப்பாக, இயக்கவியல் திரித்துவம் மற்றும் பொருளாதார திரித்துவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பேசுவது பொதுவானது. இந்த இரண்டு அணுகுமுறைகளும் ஒரே திரித்துவத்தைப் பற்றி பேசுகின்றன - அதாவது பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் - ஆனால் அவை தேவனின் மூன்று நபர்களுக்கிடையிலான உறவின் வெவ்வேறு அம்சங்களை வலியுறுத்துகின்றன.

ஒருபுறம், நாம் தேவனின் இருப்பைப் பற்றி பேசும் போது, இயக்கவியல் திரித்துவத்தைப் பற்றி பேசுவது பொதுவானது. இயக்கவியல் என்ற சொல்

இருப்பு தொடர்பானது ஆகும். ஆகவே, நாம் இயக்கவியல் திரித்துவத்தைப் பற்றி பேசும்போது, திரித்துவத்தை இருப்பு அல்லது சாராம்சத்தில் பார்க்கிறோம். திரித்துவத்தின் மூன்று நபர்கள் எவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் ஒருங்கிணைக்கப்படுகிறார்கள், அவர்கள் ஒரே சாரத்தை எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை நாம் பரிசீலிக்கிறோம்.

இயக்கவியலின் கண்ணோட்டத்தில், தேவத்துவத்தில் உள்ள மூன்று நபர்களும் எல்லையற்றவர்களாகவும் நித்தியமானவர்களாகவும் மற்றும் மாறாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஞானம், வல்லமை, பரிசுத்தம், நீதி, நற்குணம் மற்றும் உண்மை போன்ற அடிப்படை தெய்வீக பண்புகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

மறுபுறம், தேவத்துவத்தில் உள்ள நபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வாறு உரையாடுகிறார்கள், தனிப்பட்ட நபர்களாக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது பொருளாதார திரித்துவத்தைப் பற்றி பேசுகிறோம் என்று பொதுவாகக் கூறுகிறோம். இங்கே "பொருளாதார" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் "வீட்டு நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடைய" என்பதாகும். எனவே, திரித்துவத்தின் பொருளாதார அம்சங்களைப் பற்றி நாம் பேசும்போது, பிதாவும் குமாரனும் பரிசுத்த ஆவியும் ஒருவருக்கொருவர் தனித்துவமான தனிப்பட்ட ஆளுமைகளாக எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கிறார்கள் என்பதை விவரிக்கிறோம்.

ஒரு பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் திரித்துவத்தை நாம் பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு நபருக்கும் வெவ்வேறு பொறுப்புகள், வேறுபட்ட அதிகாரம் மற்றும் வெவ்வேறு பணிகளைச் செய்ய அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட வெவ்வேறு பங்கு உள்ளது. பிதாவும் குமாரனும் பரிசுத்த ஆவியும் ஒருவருக்கொருவர் உரையாடலில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உடன்படிக்கைகளை செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் செயல்படுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் வேறு பல வழிகளில் தொடர்பு கொள்கின்றனர்.

இயக்கவியல் மற்றும் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில், பிதா முதல் நபர் என்று கூறப்படுகிறார். குமாரன் பிதாவிலிருந்து வருவதாகக் கூறப்படுவதால், பிதாவை இயக்கவியல் திரித்துவத்தின் முதல் நபர் என்று அழைக்கிறார்கள், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் பிதாவிடமிருந்து வருகிறார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

குமாரன் எங்கிருந்து வருகிறார் என்பது குறித்து 1 யோவான் 4:9 இன் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்:

தேவன் நம்மிடையே தனது அன்பைக் காட்டியது
இப்படித்தான்: தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனாலே நாம்
பிழைக்கும்படிக்கு தேவன் அவரை இவ்வுலகத்திலே

அனுப்பினதினால் தேவன் நம்மேல் வைத்த அன்பு
வெளிப்பட்டது (1 யோவான் 4:9).

“ஒன்று மற்றும் ஒரே” என்ற சொற்றொடர் *மோனோஜெனஸ்* என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்தது, மேலும் இது பெரும்பாலும் “ஒரேபேறான” என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஆரம்பகால சபையில் சிலர், குமாரன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் மற்றும் முழு தெய்வீகமில்லாதவர் என்று நினைத்தார்கள். இன்றும் சில தவறான கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையுடையவர்கள் குமாரனின் தெய்வீகத்தன்மையை மறுக்கின்றனர், ஏனெனில் அவர் “பிறந்தார்” என்று அழைக்கப்படுகிற காரணத்தால் மறுக்கிறார்கள்.

இந்த தவறான போதனையை எதிர்ப்பதற்காக, கிறிஸ்தவர்கள் பாரம்பரியமாக குமாரன் நித்தியமாக பிதாவிலிருந்து வருகிறார் அல்லது பிதாவிலிருந்து நித்தியமாக பிறக்கிறார் என்று கூறியுள்ளனர். குமாரன் இல்லாமல் இருந்த காலம் இல்லை என்பதை இந்த விதிமுறைகள் வலியுறுத்துகின்றன. யோவான் 15:26 இல் பரிசுத்த ஆவி எங்கிருந்து வருகிறார் என்பதைப் பற்றி இயேசு பேசிய விதத்தைக் கவனியுங்கள்:

பிதாவினிடத்திலிருந்து நான் உங்களுக்கு
அனுப்பப்போகிறவரும், பிதாவினிடத்திலிருந்து
புறப்படுகிறவருமாகிய சத்திய ஆவியான தேற்றரவாளன்
வரும்போது, அவர் என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுப்பார்
(யோவான் 15:26).

“புறப்படுகிறவருமாகிய” என்ற சொற்றொடர் கிரேக்க வார்த்தையான *எக்பாரியோமாய்* என்பதிலிருந்து மொழிப்பெயர்க்கப்படுகிறது, மேலும் இது பெரும்பாலும் “புறப்படுகிற” என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரியமாக, இந்த வசனம் பரிசுத்த ஆவியானவர் எங்கிருந்து வருகிறார் என்பதைக் குறிப்பதாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, இது போன்ற வேத பகுதிகள் பரிசுத்த ஆவியானவர் நித்தியமானவரும் அல்ல மற்றும் முழுமையாக தெய்வீகமானவரும் அல்ல என்று சிலரை தவறாக புரிந்துகொள்ள வைத்திருக்கின்றன. ஆகவே, பாரம்பரிய கிறிஸ்தவ இறையியல் அவருடைய ஆளுமை நித்தியமாக பிதாவிடமிருந்து வந்தாலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் திரித்துவத்தின் முழு உறுப்பினர் என்றும், அவர் முழு தெய்வீகத்தன்மை உடையவர் என்றும் வலியுறுத்துவதில் கவனமாக இருக்கிறது.

பிதாவானவர் இயக்கவியல் திரித்துவத்தின் முதல் நபராக இருப்பது தவிர பொருளாதார திரித்துவத்தின் முதல் நபர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். பொருளாதார திரித்துவத்தின் கண்ணோட்டத்தில், பிதா “முதல் நபர்” என்று கூறப்படுகிறார், ஏனென்றால் ஒரு மனித தந்தைக்கு அவரது வீட்டின் மீது

அதிகாரம் உள்ளதைப் போல, திரித்துவத்தில் உள்ள மற்ற இரண்டு நபர்கள் மீது அவருக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

குமாரன் மீது பிதாவுக்கு அதிகாரம் இருப்பதை நாம் பல வழிகளில் காண்கிறோம். உதாரணமாக, யோவான் 6:40 இல் நாம் கற்றுக்கொண்டபடி, குமாரன் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்கிறார். எபேசியர் 1:20-22 போன்ற வேத பகுதிகளின்படி, குமாரன் தன் அதிகாரத்தையும் ராஜ்யத்தையும் பிதாவிடமிருந்து பெறுகிறார். உண்மையில், குமாரனின் ராஜரிகம் பிதாவின் ராஜரிகத்திற்கு கீழ்ப்பட்டிருப்பதாக வேதம் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறது. சங்கீதம் 110:1 மற்றும் எபிரெயர் 1:3 போன்ற வேத பகுதிகளைப் போலவே, இயேசு தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில், அதாவது தேவனின் சிங்காசனத்தின் வலது பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார் என்று அடிக்கடி வருகிற கருத்தில் இதைக் காண்கிறோம். நிச்சயமாக தேவனுடைய வலது பாரிசம் என்பது கனத்திற்கும் வல்லமைக்குமுரிய இடமாகும், ஆனால் அது சிங்காசனத்தை மட்டும் குறிக்கவில்லை. 1 கொரிந்தியர் 15:24 இல் பவுல் போதிப்பது போல், குமாரன் தன் ராஜ்யத்தை இறுதியாக பிதாவிடம் ஒப்படைப்பார். சுருக்கமாகச் சொன்னால், பொருளாதார திரித்துவத்தில், பிதாவுக்கு குமாரன் மீது அதிகாரம் உண்டு.

பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையிலான உறவு பற்றிய கேள்வியும் எல்லா அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்துவது பற்றிய கேள்வியும் சிக்கலான ஒன்றாகும், ஆனால் இது உண்மையில் திரித்துவத்திற்குள் பிதாவும் குமாரனும் வகிக்கும் பாத்திரங்களுக்கிடையேயான வேறுபாட்டோடும், அவரது பாத்திரத்தில், குமாரன் தானாக முன்வந்து பிதாவுக்கு கீழ்ப்படிவதோடும் தொடர்புடையதாகும். பிதாவின் சித்தத்திற்கு தன்னை ஒப்புக்கொடுப்பதற்காக அவர் பூமிக்கு வந்தார், பிதாவானவர் எல்லா அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்துகிறார். ஆனால் அதே நேரத்தில் இவை அன்பின் உறவுகளாகும், அதில் பிதா குமாரனையும் குமாரன் பிதாவையும் நேசிக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் திரித்துவத்திற்குள் ஒருவரையொருவர் மகிழ்விக்கவும் கனம் செய்யவும் விரும்புகிறார்கள். எனவே, அவர்கள் வகிக்கும் பாத்திரங்களுக்கும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் அன்பின் உறவுகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவிழ்க்க வேண்டும்.

Dr. சைமன் வைபர்ட்

இதேபோல், பிதாவுக்கு ஆவியானவர் மீது அதிகாரம் உண்டு. உதாரணமாக, லூக்கா 11:13 மற்றும் எபேசியர் 1:17 இல் இருப்பதைப் போல ஆவியானவரை அனுப்புகிறவர் பிதா தான் என்று நமக்கு அடிக்கடி

கூறப்படுகிறது. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 10:38 இல் பிதாவே ஆவியினால் குமாரனுக்கு வல்லமையைக் கொடுத்தார் என்பதையும் அறிகிறோம். பரிசுத்த ஆவியானவர் பிதாவால் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டு உலகில் அவரின் முகவராக இருக்கிறார் என்பதை வேதம் முழுவதும் பார்க்க முடியும். பொருளாதார திரித்துவத்தில், குமாரனின் மீது அதிகாரம் உள்ளது போலவே பிதாவுக்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் மீது அதிகாரம் உள்ளது.

பிதாவின் அதிகாரம் எப்பொழுதும் அன்பின் அதிகாரம் ஆகும். பிதாவின் அதிகாரம் என்பது குமாரனை நேசிக்கும் ஒரு அதிகாரம் ஆகும், அது குமாரன் பிதாவை மகிமைப்படுத்த விரும்புகிறதைப் போலவே குமாரனை மகிமைப்படுத்த விரும்புகிறது. கடைசியில், பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் மூவரும் அன்பின் இருதயத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டால், பிதா, குமாரன் மற்றும் ஆவியானவருக்கு இடையில் விருப்பங்களின் கருத்து வேறுபாடு இருக்கும் என்ற எண்ணம் ஒரு அர்த்தத்தில் நகைச்சுவையாக மாறும், ஏனென்றால் குமாரனும் ஆவியானவரும் நித்தியமாக பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்யவும் பிதா நித்தியமாக குமாரனையும் ஆவியானவரையும் மகிமைப்படுத்தவும் கனப்படுத்தவும் விரும்பினால், பின்னர் அடிப்படையில் தேவனில் சித்தத்தின் ஒருமித்த தன்மையும், அன்பின் ஒருமித்த தன்மையும் உள்ளதாக அர்த்தம்; ஏனெனில் திரித்துவத்தின் இந்த ஐக்கியத்தில் ஒரு ஒருமித்த தன்மை உள்ளது.

Dr. ஸ்டீவ் ப்ளாக்மோர்

”பிதா” என்ற பெயர் வேதாகமத்தில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும், பிதாவாகிய நபர் பற்றியும் நமக்கு உள்ள புரிதலுடன், சிருஷ்டிப்பு மற்றும் மனித குலம் மீது அவருடைய தந்தைக்குணத்தைப் பார்க்க நாம் தயாராக உள்ளோம்.

தந்தைக்குணம்

தேவனுடைய தந்தைக்குணத்தை நாம் விரிவாகப் பார்ப்பதற்கு முன், தேவன் தனது திரித்துவ தன்மையை தெளிவாக வெளிப்படுத்திய காலத்திற்கு முன்பே தேவனின் தந்தைக்குணத்தைப் பற்றி பேசும் ஏராளமான வேதவசனங்கள் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து வந்தவை என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு நாம் சிறிது நிறுத்த வேண்டும். இந்த வேத பகுதிகளில்,

”பிதா” என்ற வார்த்தை முதலில் முக்கியமாக முழு திரித்துவத்தையும் குறிக்கிறது, பிதாவாகிய நபரை மட்டும் குறிக்கவில்லை.

இருந்தாலும், புதிய ஏற்பாடு தேவனின் தந்தைக்குணத்தை முதன்மையாக பிதாவுடன் தொடர்புபடுத்துகிறது. எனவே, இந்த பழைய ஏற்பாட்டு வேத பகுதிகளில் பிதாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதைப் பார்ப்பது முறையானதாகும்.

நாம் விவாதிக்கக்கூடிய படிக்கு தேவனின் தந்தைக்குணத்தில் பல அம்சங்கள் உள்ளன. ஆனால் வேதத்தின் மூன்று முக்கிய கருத்துகளில் கவனம் செலுத்துவோம். முதலில், சிருஷ்டிகராக பிதாவின் பங்கு என்னவென்பதை நாம் கருதுவோம். இரண்டாவதாக, அவருடைய சிருஷ்டிப்பு மற்றும் மக்கள் மீது ராஜாவாக அவர் வகிக்கிற பதவியின் அடிப்படையில் அவரது தந்தைக்குணத்தைப் பற்றி பார்ப்போம். மூன்றாவதாக, பிதா தனது மக்களுக்கு குடும்பத் தலைவராக இருக்கிறார் என்ற கருத்தில் நம் கவனத்தை செலுத்துவோம். சிருஷ்டிகராக அவரது பங்கு என்னவென்பதை அவரது தந்தைக்குணத்தின் ஒரு அம்சமாக ஆராய்வதன் மூலம் நாம் தொடங்குவோம்.

சிருஷ்டிகர்

பரந்த ஒரு அர்த்தத்தில் பார்க்கும்போது, வேதாகமம் சில நேரங்களில் தேவனை அவர் சிருஷ்டித்த எல்லாவற்றிற்கும் பிதா என்று குறிப்பிடுகிறது. உதாரணமாக, உபாகமம் 32:6, ஏசாயா 43:6-7 மற்றும் 64:8, மல்கியா 2:10 மற்றும் லூக்கா 3:38 போன்ற வேத பகுதிகளில் இதைக் காணலாம்.

ஒரு உதாரணத்திற்காக, அப்போஸ்தலர் 17:26-28 இல் அதேதேனே பட்டணத்து மக்களுக்கு பவுல் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கவனிங்கள்:

மனுஷஜாதியான சகல ஜனங்களையும் அவர் ஒரே இரத்தத்தினாலே தோன்றப்பண்ணி, பூமியின்மீதெங்கும் குடியிருக்கச்செய்து, முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட காலங்களையும் அவர்கள் குடியிருப்பின் எல்லைகளையும் குறித்திருக்கிறார்... அப்படியே உங்கள் புலவர்களிலும் சிலர்: ”நாம் அவருடைய சந்ததியார்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் (அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 17:26-28).

அஞ்ஞான கவிஞர்களான கிளியந்தஸ் மற்றும் அராட்டஸ் ஆகியோர் எழுதியதிலிருந்து பவுல் மேற்கோள் காட்டினார், ஸியஸ் மனிதர்களை சிருஷ்டித்ததினால் அவர் மனிதர்களின் பிதா என்று அவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். வேதாகமத்தின் தேவன் தான் உண்மையான சிருஷ்டிகர், ஸியஸ் அல்ல என்று பவுல் வலியுறுத்தினார். ஆனால் எதையாவது சிருஷ்டிப்பவர் அதன் பிதாவாக இருப்பார் என்ற கருத்தையும் பவுல் உறுதிப்படுத்தினார்.

வேதாகமம் மனிதனுடைய மொழியில் எழுதப்பட்டது. சிருஷ்டிகராக இருக்கக்கூடிய தேவனுடனான நமது மனித உறவு பெரும்பாலும் ஒரு தகப்பனுக்கும் அவரது குழந்தைகளுக்கும் இடையிலான உறவின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த சூழலில், தேவனின் தந்தைக்குணம் நம் ஆரம்பத்தையும் அவருடைய அதிகாரத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

Dr. பவுல் சாங், மொழிப்பெயர்ப்பு

தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் பொறுமையாக இருப்பதைப் போலவே, சிருஷ்டிப்பின் மீதான தேவனின் பொதுவான தந்தைக்குணம், வீழ்ந்த நம் உலகத்துடனும், குறிப்பாக பாவமுள்ள மனிதர்களுடனும் மிகுந்த பொறுமையைக் காட்ட அவரைத் தூண்டுகிறது. அவர் எப்போதுமே தான் சிருஷ்டித்தவற்றை நியாயம் தீர்க்காமல் விட்டு விடுவார் என்பது இதன் அர்த்தமல்ல. ஆனால் அவர் ஏன் நீடிய சாந்தமும் விரைவாக இரக்கம் காட்டுகிறவராயும் இருக்கிறார் என்பதை விளக்க இது உதவுகிறது. சங்கீதம் 145:8-9 இல் நாம் வாசிக்கிறது போல:

கர்த்தர் இரக்கமும் மனஉருக்கமும், நீடிய சாந்தமும் மிகுந்த கிருபையும் உள்ளவர். கர்த்தர் எல்லார்மேலும் தயவுள்ளவர்; அவர் இரக்கங்கள் அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளின் மேலுமுள்ளது (சங்கீதம் 145:8-9).

சிருஷ்டிகராக தேவனுடைய கதாபாத்திரம் என்னவென்பதை பார்த்த பிறகு, ராஜாவாக அவரது கதாபாத்திரம் அவரது தந்தைக்குணத்துடன் எவ்வாறு தொடர்புடையது என்பதைப் பார்க்க இப்போது தயாராக இருக்கிறோம்.

ராஜா

பண்டைய கிழக்கத்திய தேசங்களில், மக்கள் ராஜாக்களை தங்கள் பிதாக்கள் என்றும், ராஜாக்கள் தங்கள் மக்களை தங்கள் குழந்தைகள் என்றும் குறிப்பிடுவது பொதுவானதாக இருந்தது. இந்த மொழி பெரும்பாலும் வேதத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. உதாரணமாக, இஸ்ரவேலர்கள் தங்களுக்கு ராஜாவாக இருந்த தாவீதை அவர்களுடைய பிதா என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில், இஸ்ரவேலர்களில் சிலர் தாவீதின் நேரடி சந்ததியினராக இருந்தனர், ஆகவே அவர் அவர்களின் முன்னோராக இருந்தார். ஆனால் தேசம் ஒட்டுமொத்தமாக தாவீதை தங்கள் பிதா என்று குறிப்பிடும்போது, அவர் அவர்களுடைய ராஜா என்று பொருள் கொண்டார்கள். மாற்கு 11:10 யைக் கவனியுங்கள், அங்கு மக்கள் இவ்வாறு கூக்குரலிட்டனர்:

கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிற நம்முடைய பிதாவாகிய தாவீதின் ராஜ்யம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக! (மாற்கு 11:10).

இங்கே, இஸ்ரவேல் மீதுள்ள தாவீதின் தந்தைக்குணமானது வெளிப்படையாக அவருடைய அரசாட்சியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 4:25-26 இல், சபை இந்த வார்த்தைகளால் தேவனைத் துதித்தது:

”புறஜாதிகள் கொந்தளித்து, ஜனங்கள் விருதா காரியங்களைச் சிந்திப்பானேன் என்றும், கர்த்தருக்கு விரோதமாகவும், அவருடைய கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாகவும் பூமியின் ராஜாக்கள் எழும்பி நின்று, அதிகாரிகள் ஏகமாய்க் கூட்டங்கூடனார்கள்” என்றும் தேவரீர் உம்முடைய தாசனாகிய தாவீதின் வாக்கினால் உரைத்தீரே (அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 4:25-26).

கர்த்தரால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராகவும், கர்த்தருடைய சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து எதிரி தேசங்களுக்கு எதிரான போரில் இஸ்ரவேலை வழிநடத்திய ராஜாவாகவும் இருந்ததால் தாவீது மீண்டும் இஸ்ரவேலின் பிதா என்று அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் முன்னோர்கள் ஏன் ராஜாக்களை தங்கள் பிதாக்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்?

பண்டைய உலகில் உள்ள ராஜாக்கள் தங்களை ”பிதாக்கள்” என்று அழைத்தனர், ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களை தகப்பன்வழி என்று சித்தரிக்கிறார்கள், அதாவது அவர்கள் தங்கள் மக்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்ததாலும், அவர்களின் தேவைகளை சந்தித்ததாலும், அவர்களையும் அவர்களுடைய காரியங்களையும் பாதுகாத்ததாலும் அவர்கள் தங்களை அப்படி எண்ணினார்கள். உண்மையில், அதில் பெரும்பாலானவை வெறும் பிரச்சாரமாக மட்டுமே இருந்தன, ஏனெனில் பண்டைய உலகில் ராஜாக்கள், பெரும்பாலும் தங்கள் மக்களுக்கு சேவை செய்வதை விட தங்களுக்கே சேவை செய்தனர். ஆனால் அதே சமயம், தேவன் தன்னை இஸ்ரவேலுக்கு வெளிப்படுத்தியபோது, ராஜாக்களைப் பிதாக்களாக கருதும் இந்த பொதுவான வழியைப் பயன்படுத்தினார். தேவன் நம்முடைய பிதாவாகவும் ராஜரீக பிதாவாகவும் ஏகாதிபத்திய பிதாவாகவும் இருக்கிற காரணத்தால், அது வெறும் பிரச்சாரமாக இருக்காது, அது உண்மைதான். தேவன் நம்மை கவனித்துக்கொள்கிறார். அவர் நம்மை பராமரிக்கிறார். ஒரு தகப்பன் பாதுகாப்பது போல நம்மைக் பாதுகாக்கிறார்.

எனவே அவர் தனது முழு சாம்ராஜ்யத்தின் பிதாவாகவும்
அவருடைய ராஜ்யத்தின் பிதாவாகவும் இருக்கிறார்.

Dr. ரிச்சார்ட் எல். ப்ராட், Jr.

மனித ராஜாக்கள் தங்கள் தேசங்களின் பிதாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டதைப் போலவே, தேவனும் “பிதா” என்று அழைக்கப்பட்டார், ஏனென்றால் அவர் உலகின் எல்லா ராஜாக்களையும் ஆண்ட பெரிய ராஜாவாக இருந்தார், மேலும் அவர் தெரிந்தெடுத்த தேசமான இஸ்ரவேலை நேரடியாக ஆட்சி செய்தார்.

ஏசாயா 63:15-16 கர்த்தருடைய தந்தைக்குணத்தைப் பற்றி பேசும் விதத்தைக் கவனியுங்கள்:

தேவரீர் பரலோகத்திலிருந்து கண்ணோக்கி, பரிசுத்தமும் மகிமையுமுள்ள உம்முடைய வாசஸ்தலத்திலிருந்து பாடும், உம்முடைய வைராக்கியமும், உம்முடைய வல்லமையும் எங்கே? உம்முடைய உள்ளத்தின் கொதிப்பையும், உம்முடைய மன உருக்கத்தையும் எனக்கு முன்பாக அடக்கிக்கொள்ளுகிறீரோ? தேவரீர் எங்கள் பிதாவாயிருக்கிறீர் ... கர்த்தாவே, நீர் எங்கள் பிதாவும், எங்கள் மீட்பருமாயிருக்கிறீர்; இது பூர்வகாலமுதல் உம்முடைய நாமம் (ஏசாயா 63:15-16).

இங்கே, தேவன் பிதா என்று அழைக்கப்படுகிறார், ஏனென்றால் அவர் பரலோக சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து தான் சிருஷ்டித்த எல்லாவற்றையும் ஆளுகிறார் மற்றும் இஸ்ரவேலையும் யூதாவையும் ஒரு விசேஷித்த வழியில் ஆளுகிறார். குறிப்பாக, தனது படைகளை போரில் வழிநடத்திச் செல்லவும், எதிரிகளைத் தோற்கடித்து தனது மக்களை மீட்டுக்கொள்ளவும் தெய்வீக ராஜாவிடம் விடுக்கப்படும் வேண்டுகோள் ஆகும்.

ஒரு தகப்பன் தன் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதைப் போலவே நம்முடைய தெய்வீக ராஜா நம்மைக் கவனித்துக்கொள்கிறார் என்பதை அறிவது நமக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையையும் ஆறுதலையும் அளிக்க வேண்டும். இந்த உலகத்தின் பொல்லாங்குகளுக்கு எதிராக நிற்க நம்மிடம் சொந்தமாக பலம் கிடையாது. ஆனால் நம்முடைய தெய்வீக ராஜா ஒரு தகப்பனைப் போல நம்மை நேசிக்கிறார், உடனடியாக நமக்கு உதவி செய்கிறார்.

உண்மையில், “பரலோகத்திலுள்ள நம் பிதாவிடம்” ஜெபிக்கும்படி கர்த்தருடைய ஜெபத்தில் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு இயேசு கற்றுக்கொடுத்த போது கற்பித்த கருத்துக்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். கர்த்தருடைய ஜெபத்தின் இந்த விண்ணப்பத்தில், தேவன் பரலோகத்தில் நம்முடைய பிதாவாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறார். வேதாகமம் முழுவதும், பரலோகத்தின் சாயல் ஒன்றே: அது

தேவனுடைய சிங்காசன அறை, மற்றும் அது அவர் அமர்ந்து ராஜாவாக ஆட்சி செய்யும் இடம். எனவே தான், “பரமண்டலத்திலுள்ள எங்கள் பிதாவே” என்று ஜெபிக்கும்படி இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் சொன்னபோது, அவர்கள் தேவனை தங்கள் ராஜரீக தகப்பனாகவும் பரலோக சிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறவராகவும் அறிந்து ஜெபிக்கும்படி சொன்னார். தேவன் நம்முடைய அன்றாட அப்பத்தை நமக்குக் கொடுப்பார், நம்முடைய பாவங்களை மன்னிப்பார், சோதனையிலிருந்து நம்மை விடுவிப்பார் மற்றும் தீயவர்களிடமிருந்து நம்மை காப்பார் என்கிற நம்முடைய நம்பிக்கை, நம்முடைய அன்பான ராஜாவாக, அவருக்கு இந்த வல்லமையும் ஆற்றலும் உள்ளது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தேவன் சிருஷ்டிகராகவும், ராஜாவாகவும் இருக்கிறார் என்கிற இந்த புரிதலுடன், குடும்பத் தலைவராக அவர் வகிக்கும் பங்கை அவரது தந்தைக்குணத்தின் ஒரு அம்சமாகக் கருத நாம் தயாராக உள்ளோம்.

குடும்பத் தலைவர்

இதில் நான் காண்கிற ஒரு சுவாரஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால், இறையியல் எப்போதும் போதகர்களுக்கான தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. நாம் நம்புவது நாம் எப்படிப்பட்டவர்களாக ஆகப் போகிறோம் என்பதைப் பாதிக்கிறது, பிதாவாகிய தேவனைப் பொறுத்தவரையிலும் இதுவே உண்மை. இது இரண்டு வழிகளிலும் செயல்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன் – அதாவது நல்ல தந்தை உள்ளவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் இது பொருந்தும். ஒரு நல்ல தந்தையைப் பெற்றதில் நான் அதிர்ஷ்டசாலி, ஆகவே தேவனை என் பரலோகத் தகப்பனாக நினைப்பது எனக்கு ஒருபோதும் கடினமாக இருந்ததில்லை. என் அப்பா என்னிடம் சொன்னது, எனக்காகச் செய்தது மற்றும் நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புபடுத்திய விதம் – ஆகிய அனைத்தும் மிக முக்கியமானது, மேலும் பிதாவாகிய தேவன் எனக்கு மிகவும் சாதகமானவர் என்கிற அர்த்தத்தை இது கொண்டு வருகிறது. ஆனால் தந்தையைப் பற்றி பேசினாலே மிகவும் எதிர்மறையாகவும், சவாலாகவும் மற்றும் கடினமாகவும் கருதும் நபர்களை சந்தித்து அவர்களுடன் பல ஆண்டுகளாக பணியாற்றியிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு நாள் என் மாணவர்களில் ஒருவருடன் பணிபுரிந்தது என் நினைவில் இருக்கிறது, “தேவன் எனக்கு ஒருபோதும் இருந்திராத பிதாவாக ஆனார்” என்று எனக்கு அவள் அழகாக விளக்கிக் கூறினாள். மேலும், தேவனின்

தந்தைக்குணத்தை குறைபாடுள்ள இடத்திலிருந்து நாம் ஆராயும் போது கூட, உண்மையில் அந்த அனுபவத்தை நம்முடைய பூமிக்குரிய தந்தைகளுடன் பெற்றிருக்கிறோமோ இல்லையோ ஆனால் தேவனின் இருதயம் நம்மை நோக்கிப் பார்க்கிற ஒரு இருதயம் என்பதை நாம் அறியத் தொடங்குகிறோம்.

Dr. ஸ்டீவ் ஹார்ப்பர்

ஒரு குடும்பத் தலைவரைப் பற்றி நாம் அனைவருமே அறிந்திருக்கிறோம். வழக்கமாக பெற்றோர், தாத்தா அல்லது பிற உறவினர் குடும்பம் அல்லது வீட்டுக்கு தலைமை தாங்கி முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள். வேதவசனம் பெரும்பாலும் அவருடைய ஜனங்களுடனான தேவனின் உறவை இதே வார்த்தைகளில் விவரிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் சில நேரங்களில், மனித இனத்தின் குடும்பத் தலைவராக தேவன் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 5:1-3 இல் மோசே ஆதாமின் குமாரன் சேத்துடனான தேவனின் உறவை விவரித்தது போலவே ஆதாமுடனான தேவனின் உறவையும் விவரித்தார்.

பழைய ஏற்பாட்டில் அடிக்கடி தேவன் இஸ்ரவேலின் குடும்பத் தலைவராக சித்தரிக்கப்படுகிறார். உபாகமம் 1:31, சங்கீதம் 103:13, நீதிமொழிகள் 3:12 போன்ற இடங்களில் அவர் தம் ஜனங்களை கவனித்துக்கொள்வதை நாம் காண்கிறோம். ஒரு உதாரணமாக, ஓசியா 11:1 இல் உள்ள கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்:

இஸ்ரவேல் இளைஞனாயிருந்தபோது நான் அவனை நேசித்தேன்; எகிப்திலிருந்து என்னுடைய குமாரனை வரவழைத்தேன் (ஓசியா 11:1).

இந்த இடத்திலே கர்த்தர் தன்னை சிறுவயதிலிருந்தே இஸ்ரவேல் தேசத்தை நேசித்த ஒரு பெற்றோராக சித்தரித்தார். எண்ணாகமம் 12:7 இல் தேவன் இஸ்ரவேலின் குடும்பத் தலைவராக வர்ணிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம், அங்கு கர்த்தர் மோசேயை இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்:

என் தாசனாகிய மோசேயோ அப்படிப்பட்டவன் அல்ல, என் வீட்டில் எங்கும் அவன் உண்மையுள்ளவன் (எண்ணாகமம் 12:7).

“வீடு” என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட எபிரெய சொல் *பாயிட்* ஆகும். இது ஒரு கட்டிடத்தை மட்டுமல்ல, கட்டிடத்தில் வாழ்ந்த மக்களையும் குறிக்கும் சாதாரண சொல்லாகும். இங்கே, மோசே ஜனங்களையும் வீட்டுத் தலைவரின் உடைமைகளையும் ஆளுகிற ஒரு மகன் அல்லது வேலைக்காரன் என்று

விவரிக்கப்படுகிறார், இது தேவன் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் குடும்பத் தலைவர் என்பதைக் குறிக்கிறது.

நிச்சயமாக, தேவன் தனது ஜனங்களின் குடும்பத் தலைவராக விளங்குவது புதிய ஏற்பாட்டிலும் தொடர்கிறது. மத்தேயு 7:9-11, மற்றும் லூக்கா 11:11-13 ஆகியவற்றில், தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பதிலளிப்பது போல பிதா நம்முடைய ஜெபங்களுக்கு பதிலளிப்பதாக இயேசு கற்பித்தார். யோவான் 1:12-13, 1 யோவான் 2:29 மற்றும் 3:1 இல், பிதா நம்மை நேசிக்கிறார் என்பதை அறிகிறோம், ஏனென்றால் நாம் அவருடைய குடும்பத்தில் பிறந்திருக்கிறோம். எபிரெயர் 12:5-10 இல், ஒரு மனித தந்தை தன் பிள்ளைகளை ஒழுங்குபடுத்துவது போல கர்த்தர் நம்முடைய நன்மைக்காக நம்மை ஒழுங்குபடுத்துகிறார் என்று வாசிக்கிறோம். 1 தீமோத்தேயு 3:15 மற்றும் 1 பேதுரு 4:17 போன்ற வேத பகுதிகளில், சபை தேவனின் வீடு என்றும் குடும்பம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

தேவனுடைய தந்தைக் குணத்திலிருந்து சபை போதகர்கள் கற்க வேண்டிய அருமையான பாடங்கள் இருப்பதாக நான் நம்புகிறேன். நேரடியாக நாம் காணும் விஷயங்களில் ஒன்று இது என்று நான் நினைக்கிறேன்: தேவன் பிதாவாவார். அதாவது, இது வேதத்தில் பிதா எப்படிப்பட்டவர் மற்றும் தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதற்கான மிகப்பெரிய கண்ணோட்டமாகும். ஆகவே, ஆரம்பத்தில் இருந்தே குடும்பம் தேவனுக்கு மிக முக்கியமானதாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் பார்க்கிறோம். உபாகமம் 6 இல் இருந்து கர்த்தர் சொல்லும்போது, “கேளுங்கள், நான் நியாயப்பிரமாணத்தையும் தேவ அன்பையும் நிலைநாட்டப் போகிறேன்; இது குடும்பங்கள் வழியாகவே இருக்கும்.” பெற்றோர்கள் துணையாக வருவது போல, குழந்தைகளின் வாழ்க்கையில் தங்கள் வாழ்க்கை கூட வருவது போல இது இருக்கும்; உண்மையில் மிகப்பெரிய விஷயங்கள் அங்கு செய்யப்படுகின்றன. தேவனுக்கு குடும்பம் மிக முக்கியமானது. தந்தைகள் குடும்பத்திற்கு முக்கியமானவர்கள் என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். சபை போதகர்களுக்கு இருக்கிற பாடங்கள் போக, தந்தைகள் வலுவாக இருக்கும் போது கலாச்சாரங்களும் வலுவடையும் என்பதையும் உலகம் முழுவதும் நீங்கள் காணலாம். தந்தைகள் கலாச்சாரங்களிலும் கலாச்சாரங்களுக்குள்ளும் பலவீனமாகும்போது, பலவீனமான தன்மை வரும். அதை தாய்மையால் மாற்ற முடியாது. நமக்கு வலுவான தாய்மார்கள் தேவை, அதில் எந்த கேள்வியும் இல்லை, ஆனால் தந்தைகள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள், அந்த

ஆற்றல் வாய்ந்த தன்மை தான் தேவனுடைய தந்தைக்குணத்தில் நீங்கள் காணும் விஷயங்களில் ஒன்று என்று நான் நினைக்கிறேன். உங்களுக்கு தந்தைக்குணத்தின் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, துஷ்பிரயோகம் அதிகரிக்கும், கல்வி பற்றாக்குறை இருக்கும் மற்றும் குற்றங்கள் அதிகரிக்கும் என்பதை நான் காண்கிறேன். ஆகவே, தந்தைக்குணம் பற்றிய பலவீனமான கருத்தை நீங்கள் கொண்டிருக்கும்போது, கலாச்சாரத்தில் சீர்கேடு நடக்கிறது, மேலும் தேவனின் தந்தைக்குணத்தைப் பற்றி நீங்கள் பலவீனமான கருத்தைக் கொண்டிருக்கும்போதும் அதே தான் நடக்கும்.

Dr. மேட் பிரைட்மேன்

சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவின் நாமம், நபர் மற்றும் தந்தைக்குணம் ஆகியவற்றை இப்போது ஆராய்ந்திருக்கிறோம், அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற அவரது வரம்பற்ற வல்லமையைப் பற்றி ஆராய நாம் தயாராக உள்ளோம்.

வல்லமை

அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையில் உள்ள முதல் விசுவாச கட்டுரையை மீண்டும் பார்க்கவும். இது இவ்வாறு கூறுகிறது:

சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவை நான் விசுவாசிக்கிறேன்.
அவர் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவர்.

பிதாவாகிய தேவன் சர்வவல்லவர் என்று அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை கூறுவதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் அவருக்கு வரம்பற்ற, ஒப்பிடமுடியாத வல்லமை இருக்கிறது என்பதாகும். பாரம்பரிய இறையியல் வார்த்தைகளில் சொன்னால், தேவனுடைய சர்வ வல்லமை அவரது சர்வ வல்லமைத்துவத்தைக் குறிக்கிறது, ஒம்னி என்ற மூலத்திலிருந்து வருகிறது, எல்லாம் என்பது இதன் அர்த்தமாகும், மற்றும் போடன்ஸ் என்ற வார்த்தைக்கு வல்லமை என்று பொருள்.

பிதாவின் வல்லமை வரம்பற்றது, ஏனென்றால் அவர் தேர்ந்தெடுக்கும் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்கான வலிமையும் திறனும் அவருக்கு உள்ளது. இது ஒப்பிடமுடியாதது, ஏனென்றால் அவருக்கு மட்டுமே இப்படிப்பட்ட வல்லமை இருக்கிறது.

நாம் இப்போது குறிப்பிட்டுள்ள பிதாவினுடைய வல்லமையின் இரு அம்சங்களையும் நாம் கருத்தில் கொள்வோம்: அது வரம்பற்றதாகவும் ஒப்பிடமுடியாததாகவும் இருக்கிறது என்பது உண்மை. அவரது வல்லமையின் வரம்பற்ற தன்மையை நாம் முதலில் பார்க்கப் போகிறோம்.

வரம்பற்ற தன்மை

தான் செய்ய விரும்பும் எதையும் செய்யும் வல்லமை பிதாவுக்கு இருக்கிறது என்று வேதம் விவரிக்கிறது. இந்த வரம்பற்ற வல்லமையை இது பல்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்துகிறது. பிரபஞ்சத்தை உருவாக்குவதற்கும் அதை அழிப்பதற்கும் அவருக்கு வல்லமை இருப்பதாக அது பேசுகிறது. வானிலையை கட்டுப்படுத்தவும், போரில் தனது எதிரிகளை தோற்கடிக்கவும், மனித அரசாங்கங்களை ஆளவும், அதைக் கட்டுப்படுத்தவும், மகா அற்புதங்களைச் செய்யவும், தனது ஜனங்களை இரட்சிக்கவும் அவருக்கு அதிகாரம் உள்ளது என்று அது கூறுகிறது. எரேமியா 10:10-16 இல் எரேமியா தீர்க்கதரிசி கர்த்தரை எவ்வாறு விவரித்தார் என்பதைக் கவனியுங்கள்:

கர்த்தரோ மெய்யான தெய்வம்; அவர் ஜீவனுள்ள தேவன், நித்திய ராஜா. அவருடைய கோபத்தினால் பூமி அதிரும்; அவருடைய உக்கிரத்தை ஜாதிகள் சகிக்கமாட்டார்கள்... அவரே பூமியைத் தம்முடைய வல்லமையினால் உண்டாக்கி, பூச்சக்கரத்தைத் தம்முடைய ஞானத்தினால் படைத்து, வானத்தைத் தம்முடைய அறிவினால் விரித்தார். அவர் சத்தமிடுகையில் வானத்திலே திரளான தண்ணீர் உண்டாகிறது; அவர் பூமியின் கடையாந்தரத்திலிருந்து மேகங்களை எழும்பப்பண்ணி, மழையுடனே மின்னல்களை உண்டாக்கி, காற்றைத் தமது பண்டகசாலைகளிலிருந்து புறப்படப்பண்ணுகிறார்... யாக்கோபின் பங்காயிருக்கிறவர் அவைகளைப்போல் அல்ல, அவர் சர்வத்தையும் உருவாக்கினவர்; இஸ்ரவேல் அவருடைய சுதந்தரமான கோத்திரம் – சேனைகளின் கர்த்தர் என்பது அவருடைய நாமம் (எரேமியா 10:10-16).

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தேவனே கட்டுப்படுத்துகிறார். அவர் விரும்பியதைச் செய்ய அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஏசாயா 46:10-11 இல், கர்த்தர் தம்முடைய வல்லமையைப் பற்றி இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறினார்:

என் ஆலோசனை நிலைநிற்கும், எனக்குச் சித்தமானவைகளையெல்லாம் செய்வேன் ... அதைச் சொன்னேன், அதை நிறைவேற்றுவேன்; அதைத்

திட்டம்பண்ணினேன், அதைச் செய்து முடிப்பேன் (ஏசாயா 46:10-11).

தேவனுடைய சர்வ வல்லமை என்பது விசுவாசிகளாகிய நமக்கு ஒரு நல்ல நினைவூட்டலாகும், உலகம் கட்டுப்பாட்டை மீறிச் செல்வது போல் தோன்றும், அது குழப்பத்தில் இறங்குவதைப் போல உணரப்படும், ஆனால் அது உண்மை அல்ல. தேவன் தனக்கு மேலான மற்றொரு மூலத்தாலும் வல்லமையாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாதவர். உலகம் எப்படி இருப்பது போல தோன்றினாலும், அது கட்டுப்பாட்டை மீறிச் செல்லவில்லை, தேவன் சர்வாதிகாரமுடையவர், அவர் மீது எவரும் அதிகாரம் செலுத்த முடியாது என்ற உறுதி நமக்கு இருக்க வேண்டும், மேலும் நமது கண்ணோட்டத்திற்கு மர்மமாகத் தோன்றும் அந்தக் காலங்களில் நம்பிக்கையுடன் நடக்க இது நமக்கு பலத்தைத் தருகிறது. தேவன் பார்க்கிற அனைத்தையும் நாம் காணாதபோது, தேவன் தனது கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை அல்லது அவருடைய சித்தத்திற்கு எதிராக அவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட வல்லமையை அவர் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை அறிந்துகொள்வது நல்லது. எனக்கு எது வந்தாலும், என் வாழ்க்கையில் நடப்பது தேவனின் அன்பான கரத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் நடக்கிறது. என் சூழ்நிலைகளை விளக்க முடியாவிட்டாலும் கூட, என்னை நிலைநிறுத்தி, என் சூழ்நிலைகளின் வழியாக என்னோடு நடக்கும் தேவனை நான் அறிவேன் என்ற நம்பிக்கையை நான் பெற முடியும்.

Dr. ராபர்ட் ஜி. லிஸ்டர்

வேதாகமம் முழுவதும், தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை மீட்பதை அவருடைய வல்லமையின் சிறந்த நிரூபணமாக நாம் பார்க்க முடியும். பழைய ஏற்பாட்டில், அவர் எகிப்தியர்களை வாதைகளால் அடித்து, இஸ்ரவேலர்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்து, வனாந்தரத்தில் நாற்பது ஆண்டுகளாக வானத்திலிருந்து உணவளித்து பராமரித்து, வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தேசத்தை சுதந்தரித்து அவர் யாத்திராகமத்தில் தனது வல்லமையை நிரூபித்தார் என்று அடிக்கடி வாசிக்கிறோம். பண்டைய இஸ்ரவேலின் மனதில், அவர்கள் அறிந்த தேவனுடைய மீட்பின் வல்லமைக்கு யாத்திராகம நிகழ்வு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

நியாயப்பிரமாண புத்தகங்கள் முழுவதும் யாத்திராகமம் 14:31; எண்ணாகமம் 14:13; மற்றும் உபாகமம் 9:26-29 போன்ற பகுதிகளில், யாத்திராகம நிகழ்வில் தேவனுடைய வல்லமை பற்றிய குறிப்புகளைக் காண்கிறோம்.

பழைய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இந்த கருப்பொருளைக் காண்கிறோம். வரலாற்று புத்தகங்களில் 2 இராஜா 17:36 லும்; கவிதை புத்தகங்களில் சங்கீதம் 66:3-6 போன்ற இடங்களிலும் தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களில் ஏசாயா 63:12 போன்ற இடங்களிலும் இதை நாம் காண்கிறோம்.

பண்டைய இஸ்ரவேலர்கள் கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையால் பெற்ற ஆவிக்குரிய இரட்சிப்பின் மகத்துவத்தை புறக்கணித்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. "விசுவாசத்தால் தேவனுடைய வல்லமையில் நான் விசுவாசம் வைக்கிறேன்" போன்ற விஷயங்களைச் சொல்வது அவர்களுக்கு சரியானதாக இருந்தது. ஆனால் பல பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு, "தேவன் நம் முழு தேசத்தையும் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிப்பதன் மூலம் அவர் தனது வல்லமையை நிரூபித்தார்" போன்ற விஷயங்களைச் சொல்வது மிகவும் கட்டாயமானதாக இருந்தது. இது ஆச்சரியமாக இருக்கக்கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, விசுவாசியாத எகிப்தியர்கள் கூட இதை நம்பும்படிக்கு, யாத்திராகமத்தில் தேவனுடைய வல்லமை வெளிப்பட்டதை மறுக்கமுடியாது.

தேவனுடைய வரம்பற்ற வல்லமையைப் பற்றிய இந்த புரிதலை மனதில் கொண்டுள்ள அதே நேரத்தில், வரம்பற்ற வல்லமை இருந்தபோதிலும், தேவனால் செய்ய முடியாத அல்லது தேவன் செய்யாத சில விஷயங்கள் உள்ளன என்பதைக் குறிப்பிட நாம் சிறிது இடைநிறுத்த வேண்டும். குறிப்பாக, பிதாவின் இயல்பு அவர் செய்யும் அனைத்தையும் நிர்வகிக்கிறது. இதன் விளைவாக, அவர் ஒருபோதும் தனது இயல்புக்கு முரணான எதையும் செய்வதில்லை.

இயல்பு என்பது அத்தியாவசிய மற்றும் தனிப்பட்ட குணாதிசயங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த சொல்லாகும். அதை ஒருவரின் அடிப்படைப் பண்பு என்று நாம் வரையறுக்கலாம்; அல்லது ஒருவரின் மைய அம்சங்கள் என்று சொல்லலாம். பிதாவின் விஷயத்தில், அவரது இயல்பானது அவரது இருப்பு மற்றும் குணத்தை மட்டுமல்ல, திரித்துவத்தின் மற்ற உறுப்பினர்களுடனான அவரது உறவுகளையும் உள்ளடக்கியது. பிதாவின் இயல்பு முற்றிலும் மாறாதது மற்றும் மாற்ற முடியாதது, இதனால் அது எப்போதும் தனது வல்லமையை ஒத்த வழிகளில் பயன்படுத்த வழிவகுக்கும். யாக்கோபு 1:17 தேவனுடைய இயல்பின் மாறாத தரத்தைப் பற்றி இவ்வாறு பேசுகிறது:

சோதிகளின் பிதாவினிடத்தில் யாதொரு மாறுதலும்
யாதொரு வேற்றுமையின் நிழலுமில்லை (யாக்கோபு 1:17).

பிதாவின் இயல்பு அவரது இயல்புக்கு ஏற்ற காரியங்களைச் செய்வதற்கான திறனைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஆனால் அவர் தனது சர்வ வல்லமையை தனது குணாதிசயங்களுடன் ஒத்துப்போகும் வழிகளில் மட்டுமே பயன்படுத்துவார் என்பதற்கு இது உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. உதாரணமாக, அவர் ஒருபோதும் தாம் நித்தியமாக இருப்பதை நிறுத்தப் போவதில்லை. அவர்

ஒருபோதும் குமாரன் மீதும் பரிசுத்த ஆவியானவர் மீதும் உள்ள அதிகாரத்தை நீக்க மாட்டார். பாவமான எதையும் செய்ய மாட்டார். எப்போதும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுவார்.

நவீன விஞ்ஞானத்தின் எழுச்சிக்கான காரணிகளில் ஒன்று, நேற்று செயல்பட்டதைப் போலவே இன்றும் தேவன் செயல்படுகிறார் என்கிற அங்கீகாரம் எனக்கு மிகவும் சுவாரஸ்யமானதாக இருக்கிறது. ஆன்ம வாதம், பல தேவர்களை வணங்கும் நம்பிக்கை, தேவர்கள் இந்த உலகத்தின் கூறுகளில் வாழ்கின்றனர் என்ற நம்பிக்கை மற்றும் தேவன் முற்றிலும் கணிக்க முடியாதவர் என்ற நம்பிக்கை போன்றவை இந்த உலகில் எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இந்த பிரச்சனை உள்ளது – தேவன் முற்றிலும் கணிக்க முடியாதவர் என்றால், நீங்கள் இந்த உலகத்தை கற்றுக்கொள்ள முடியாது, ஏனெனில் இது இன்று இந்த வழியில் செயல்படும் மற்றும் நாளை வேறு வழியில் செயல்படும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் தேவன் மாறாதவராக இருந்தால், நீங்கள் உண்மையில் வெளியே சென்று உலகைக் குறித்து படித்து, தேவன் அதை எவ்வாறு உருவாக்கினார் என்றும் அது எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்றும் புரிந்து கொள்ளலாம். தேவனின் மாறாத தன்மை குறித்த நம்பிக்கை நவீன அறிவியலின் எழுச்சிக்கு உதவியது. நவீன விஞ்ஞானத்தின் எழுச்சிக்கு இது உதவியது போலவே, நிச்சயமற்ற சூழ்நிலைகளில் ஒரு கிறிஸ்தவருக்கு உறுதியையும் ஆறுதலையும் சமாதானத்தையும் இது தருகிறது, ஏனென்றால் இதை எல்லாம் நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதில்லை. விரைவில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை நாம் அறிய வேண்டியதில்லை. நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், நாம் எதிர்கொள்ளும் எந்தவொரு சவாலையும் எதிர்கொள்ள நம் தேவன் முற்றிலும் போதுமானவர், மேலும் தாவித்து, ஆபிரகாம், ஆதாம், இயேசு மற்றும் பவுல் ஆகியோருக்கு அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்த அதே வழியில் அவர் அந்த சூழ்நிலையை முன்னறிவிப்பார். – அவர் நம்பகமானவர், அவர் உண்மையுள்ளவர், அவர் நிலையற்றவர் அல்ல, அவர் நாளுக்கு நாள் மாறமாட்டார், நம்முடைய ஒவ்வொரு சூழ்நிலையையும் சரி செய்ய அவருக்குள் வல்லமை உள்ளது.

Dr. ஜே. லிகோன் டங்கன் III

இப்போது நாம் பிதாவினுடைய வல்லமையின் வரம்பற்ற தன்மையைப் பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம், தேவன் மட்டுமே சர்வ வல்லமையுள்ளவர் என்பதைக் குறிப்பிட்டு அதன் ஒப்பிடமுடியாத குணங்களைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும்.

ஒப்பற்ற தன்மை

தேவனுடைய ஒப்பற்ற வல்லமை ஏசாயா 14:24-27 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள விதத்தை கவனியுங்கள்:

”நான் நினைத்திருக்கிறபடியே நடக்கும்; நான் நிர்ணயித்தபடியே நிலைநிற்கும்” என்று சேனைகளின் கர்த்தர் ஆணையிட்டுச் சொன்னார். ”அசீரியனை என் தேசத்திலே முறித்து, என் மலைகளின்மேல் அவனை மிதித்துப்போடுவேன். அப்பொழுது அவனுடைய நுகம் அவர்கள்மேலிருந்து விலகி, அவனுடைய சுமை அவர்கள் தோளிலிருந்து நீங்கும்.” தேசமனைத்தின் மீதும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட யோசனை இதுவே; சகல ஜாதிகள் மீதும் நீட்டப்பட்டிருக்கிற கையும் இதுவே. சேனைகளின் கர்த்தர் இப்படி நிர்ணயித்திருக்கிறார், யார் அதை வியர்த்தமாக்குவான்? அவருடைய கை நீட்டப்பட்டிருக்கிறது, யார் அதைத் திருப்புவான்? (ஏசாயா 14:24-27).

இந்த வேத பகுதியில், தேவனுடைய வரம்பற்ற வல்லமையின் விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து, அவர் மட்டுமே சர்வ வல்லமையைக் கொண்டிருக்கிறார் என்று குறிப்பிடுகிறது. அவரைத் தடுக்க யாரும் இல்லை, அவரின் கையைத் திருப்ப யாராலும் முடியாது.

பிதாவின் வல்லமை ஒப்பிடமுடியாதது என்ற உண்மை இயற்கையாகவே ஒரே ஒரு உண்மையான தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார் என்கிற உண்மையிலிருந்து வெளிவருகிறது. நிச்சயமாக, வேறு ஒருவர் எல்லையற்ற வல்லமையைக் கொண்டிருந்தால், ஒரே தேவனாக இருக்கக்கூடிய தேவனுடைய நிலை சவால் செய்யப்படலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, எல்லையற்ற வல்லமையுள்ளவர் தெய்வீகமாக இருப்பார், அல்லது தனது சொந்த வல்லமையால் தன்னை தெய்வீகமாக்க முடியும்.

பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டித்தல், ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் பராமரித்து கட்டுப்படுத்துதல் போன்ற தேவன் ஏற்கனவே செய்த அதே வல்லமை வாய்ந்த செயல்களை முதலில் செய்ய முடிந்தால், யோபு தன்னை நியாயப்படுத்த முடியும் என்று யோபு 38 இல் யோபுவிடம் தேவன் சொன்னது இதுதான்.

ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், தேவன் மட்டுமே உண்மையான தெய்வீகமுடையவர். எனவே தேவனுக்கு மட்டுமே வரம்பற்ற வல்லமை உள்ளது.

வருத்தப்படும் விதமாக, நம் நாளில் பல நல்ல கிறிஸ்தவர்கள் தேவன் சர்வ வல்லவர் என்பதை மறுக்கிறார்கள். தேவன் தம்முடைய சிருஷ்டிப்பின் மூலம் தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறார் என்று கற்பிக்க அவர்கள் வேதத்தை தவறாக புரிந்துகொள்கிறார்கள். ஆனால் தேவனின் சர்வ வல்லமை என்பது வேதத்தில் உள்ள ஒரு அருமையான நடைமுறை போதனையாகும். தேவ ஜனங்கள் சிக்கலில் இருக்கும்போது, தேவனிடத்தில் உதவிக்காக அவர்கள் கூக்குரலிடுகிறார்கள், ஏனென்றால் அவரால் இரட்சிக்க முடியும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். உலகமானது பொல்லாங்கின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதாகத் தோன்றும்போது, பொல்லாங்கின் மீது தேவனுக்கு முழு வல்லமை இருக்கிறது என்பதை நாம் உறுதியாக விசுவாசிக்கலாம். தேவனுடைய சர்வ வல்லமையின் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல், தேவன் தனது எதிரிகளை தோற்கடிப்பார் என்பதற்கும் அவருடைய பிள்ளைகள் அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்த நித்திய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கைக்கும் எந்த அடிப்படையும் இல்லை.

சர்வவல்லமையுள்ள பிதா என்ற சொற்றொடரில் இருக்கிற அனைத்து ஐசுவரியமான இறையியலையும் பற்றி சிந்திப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நம்மை நேசிக்கிறவரும் ஆச்சரியமளிக்கும் வழிகளில் நம்மைக் கவனித்துக் கொள்ளுகிறவருமாயிருக்கிற ஒரு வல்லமை வாய்ந்த, தனிப்பட்ட, தந்தை குணமுள்ள தேவனை நாம் சேவிக்கிறோம். அவருடைய பாதுகாப்பு ஒருபோதும் தவறாது என்று நாம் முழுமையாகவும் உறுதியாகவும் நம்பலாம், ஏனென்றால் அவர் ஒருபோதும் தவற மாட்டார் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர் எப்போதும் நம்முடைய சிருஷ்டிகராகவும், ராஜாவாகவும், குடும்பத் தலைவராகவும் இருப்பார். அவருக்கு எப்போதும் வரம்பற்ற, ஒப்பிடமுடியாத வல்லமை இருக்கும். மேலும் அவர் ஒருபோதும் மாற மாட்டார். நம்மை இரட்சிக்க அவர் எப்பொழுதும் இருப்பார், அவர் அளிக்கும் இரட்சிப்பு அவரைப் போலவே நித்தியமானது.

இந்தப் பாடத்தில் இதுவரை நம்முடைய திரியேக தேவனின் இயல்பையும், சர்வவல்லமையுள்ள பிதா என அழைக்கப்படும் தெய்வீக நபரின் பண்புகளையும் ஆராய்ந்தோம். இந்த கட்டத்தில், வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவராக பிதாவின் பங்கு என்கிற மூன்றாவது தலைப்புக்கு போக நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

சிருஷ்டிகர்

வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தவர் என்ற பிதாவைப் பற்றிய நமது கலந்துரையாடல் அவரது சிருஷ்டிப்புப் பணியின் மூன்று அம்சங்களில் கவனம் செலுத்தும். முதலில், பிதாவின் சிருஷ்டிப்புப் பணியைப் பற்றி பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, சிருஷ்டிப்பின் நன்மை குறித்து பார்ப்போம். மூன்றாவதாக, சிருஷ்டிப்பின் மீது பிதாவிற்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடுவோம். பிதாவினுடைய சிருஷ்டிப்பின் வேலையைப் பற்றி முதலில் சிந்திக்க ஆரம்பிப்போம்.

சிருஷ்டிப்பு பணி

அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையானது சிருஷ்டிப்பு பணியை நிகழ்த்தியவர் குறிப்பாக பிதா என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. முதல் விசுவாச கட்டுரை பின்வருமாறு கூறுகிறது:

சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவை நான் விசுவாசிக்கிறேன்.
அவர் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவர்.

வேதத்தில் பிதா செய்வதாகக் கூறப்படும் எல்லாவற்றையும், அனைத்து கிறிஸ்தவர்களும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று வரலாற்று கிறிஸ்தவம் கூறுகிறது.

தேவன் பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டித்து அதை நிலைநிறுத்துகிறார் என்ற கருத்தை பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் வேதம் அதை அடிக்கடி குறிப்பிடுகிறது. உண்மையில், நாம் நம்முடைய வேதாகமங்களிலுள்ள முதல் பக்கத்தைத் திறந்து படிக்கத் தொடங்கினால், தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவர் என்பது தான் முதலில் சொல்லப்படுகிறது. ஆதியாகமம் 1:1 இல் நாம் கற்கிறது போல:

ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்
(ஆதியாகமம் 1:1).

இந்த அறிமுக வசனத்திற்குப் பிறகு, ஆதியாகமம் 1 இன் எஞ்சிய பகுதி, ஆறு நாட்களுக்குள் தேவன் பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டித்து சீர்படுத்தினார் என்பதை விளக்குகிறது.

சபை வரலாறு முழுவதிலும், ஆதியாகமம் 1 இல் சிருஷ்டிப்புக் கணக்கின் வியாக்கியானத்தைப் பற்றி பலவிதமான கோட்பாடுகள் உள்ளன. ஏறக்குறைய அனைத்து இறையியலாளர்களும் தேவன் பிரபஞ்சத்தை ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து சிருஷ்டித்தார் என்பதை ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

இது எக்ஸ் நிஹிலோ என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது, தேவன் வானங்களையும் பூமியையும் சிருஷ்டிக்கும் முன்பு, தேவனைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. தேவன் பிரபஞ்சத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்பு எந்த பொருளும் இல்லை. தேவன் நேரத்தையும் இடத்தையும் கூட சிருஷ்டித்தார் என்று பலர் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர்.

ஆனால் இறையியலாளர்கள் பெரும்பாலும் பிதா பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கிய விதத்தைக் குறித்தும் குறிப்பாக சிருஷ்டிப்பின் ஆறு நாட்களின் தன்மை குறித்தும் உடன்படவில்லை. கிளெமென்ட், ஓரிகன் மற்றும் அகஸ்டின் போன்ற பல சபை பிதாக்கள், அந்த நாட்கள் ஒரு சிருஷ்டிப்பின் அடையாள பிரதிநிதித்துவங்கள் என்று நம்பினர், அது ஒரு கணத்தில் நடந்திருக்கலாம் என்று நம்பினர். ஐரேனியஸ் மற்றும் டெர்னூல்லியான் போன்றவர்கள் அவைகளை சாதாரண 24 மணி நேர நாட்களாகக் கண்டனர். பின்னர், பிரபஞ்சம் மிகவும் பழமையானது என்று அறிவியல் கூறத் தொடங்கியபோது, பல இறையியலாளர்கள் சிருஷ்டிப்புக் கணக்கை புதிய வழிகளில் படிக்கத் தொடங்கினர். நாட்கள் சாதாரணமாக 24 மணிநேர காலங்கள் என்று சிலர் பரிந்துரைத்தனர், ஆனால் தேவன் சிருஷ்டித்த நாட்களுக்கு இடையில் அதிக நேர நீட்டிப்பு இருந்தது. நாட்கள் சகாப்தங்களை அல்லது காலக்கட்டங்களை குறிக்கும் உருவக் மொழிநடைகள் என்று மற்றவர்கள் வியாக்கியானம் செய்தனர்.

நிச்சயமாக ஆதியாகமம் 1 இல் சிருஷ்டிப்பு எத்தனை நாட்கள் நடந்தது என்பது குறித்த பிரச்சனை பல வாதங்களுக்கு ஆதாரமாக இருந்த ஒரு சூடான ஒன்றாகும். இது என்ன வகையான இலக்கியம்? என்பது தான் இங்கே இருக்கிற சிக்கல்களில் ஒன்று என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த இலக்கியம் ஒரு புத்திசாலித்தனமான உண்மையையும் புலன்களுடன் தொடர்புடைய உண்மைகளையும் வழங்குவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதா அல்லது ஆவிக்குரிய உண்மையை கற்பிக்க வடிவமைக்கப்பட்ட இலக்கியமா? இப்போது, அந்த இரண்டுக்கும் இடையில் ஒரு ஆப்பை நாம் அடிக்கக்கூடாது. தேவன் இந்த உலகத்தை சிருஷ்டித்தவர், அவைகள் ஒன்றாக பொருந்த வேண்டும். ஆனால் ஆதியாகமம் 1 யை சிருஷ்டிப்பின் அர்த்தம் மற்றும் தன்மை பற்றிய விவாதமாகப் படிக்காமல் ஒரு அறிவியல் உரையாகப் படித்தால், அது வேறுபட்ட விளக்கத்திற்கு நேராக வழிநடத்தும்.

Dr. ஜான் ஆஸ்வால்ட்

ஆரம்பகால சபைக்கும், அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையை பயன்படுத்துவதற்கும், மிக முக்கியமானதாகத் தோன்றியது என்னவென்றால், பிதாவாகிய நபரின் தலைமையில் தேவன் ஒருவரே ஆவிக்குரிய மற்றும் சரீர் உலகங்களையும், அவற்றின் அனைத்து பொருட்களையும் உயிரினங்களையும் சிருஷ்டித்து நடத்துகிறார் என்பதாகும்.

லேவியர்கள் நெகேமியா 9:6 இல் வலியுறுத்திய கருத்து இதுதான். அவர்களின் வார்த்தைகளை கவனியுங்கள்:

நீர் ஒருவரே கர்த்தர்.

நீர் வானங்களையும், வானாதி வானங்களையும், அவைகளுடைய சர்வ சேனைகளையும், பூமியையும் அதிலுள்ள எல்லாவற்றையும், சமுத்திரங்களையும் அவைகளிலுள்ள எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினீர். அவைகளையெல்லாம் நீர் காப்பாற்றுகிறீர்; வானசேனைகள் உம்மைப் பணிந்துகொள்ளுகிறது (நெகேமியா 9:6).

நாம் இங்கே வாசிக்கிறது போல, தேவன் தனியாக பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கினார். உருவாக்கிய பிரபஞ்சத்தைத் தக்கவைத்து, இருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் உயிரைக் கொடுக்கிறவர் தேவனே.

வானத்தையும் பூமியையும் உருவாக்குவதிலும் பராமரிப்பதிலும் பிதா ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தாலும், இந்த செயல்களை செய்ததில் முழு திரித்துவத்திற்கும் பல்வேறு வழிகளில் பங்கு இருந்தது என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது அவசியம். உதாரணமாக, உலகத்தை உருவாக்க பிதா பயன்படுத்திய வழிமுறையாக அல்லது கருவியாக குமாரன் இருந்தார், மேலும் அதைப் பராமரிக்க அவர் இன்னும் அவரை பயன்படுத்துகிறார்.

1 கொரிந்தியர் 8:6 இல் பவுல் சிருஷ்டிப்பின் பணியை விவரித்த விதத்தைக் கவனியுங்கள்:

பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது; அவருக்கென்று நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம். இயேசுகிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு; அவர்மூலமாய்ச் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது, அவர் மூலமாய் நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம் (1 கொரிந்தியர் 8:6).

இங்கே, பவுல் சிருஷ்டிப்பின் காரணர் பிதா என்று விளக்கினார். சிருஷ்டிப்பு *அவரிலிருந்து* வருகிறது. ஆனால் அது அவருடைய குமாரன் *மூலம்* வருகிறது. பிதா தன் குமாரன் மூலமாக நம் வாழ்வைத் பேணுகிற காரணத்தால் நாம் தொடர்ந்து வாழ்கிறோம்.

பரிசுத்த ஆவியின் ஈடுபாட்டைக் குறித்து வேதத்தில் குறைவாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிரதானமாக இது தேவ ஆவியானவரின் பணியைக் குறிக்கும் பழைய ஏற்பாட்டு வேத பகுதிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டின் நாட்களில், பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவத்துவத்தில் தனித்துவமான ஒரு நபராக தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இருப்பினும், தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் அவர் ஏற்கனவே உலகில் தீவிரமாக இருந்தார் என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்களைத் தூண்டும் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றி பேசக்கூடிய மாற்கு 12:36 போன்ற வேத பகுதிகளிலும் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 2:2-17 இல், பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில் தீர்க்கதரிசனத்திற்கும் ஆவிக் குரிய வரங்களுக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரே மூல ஆதாரம் என்று பேதுரு கற்பித்ததையும் நாம் இங்கே காண்கிறோம்.

ஆகவே, தேவ ஆவியைக் குறித்த பழைய ஏற்பாட்டு விவரங்களை நாம் படிக்கும்போது, இவைகள் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு தனித்துவமான தெய்வீக நபர் என்பதை பிற்காலத்தில் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளுக்கு ஒரு நிழலிடுதலாக இருப்பது நியாயமானது. உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 1:2-3 இல், இந்தக் கணக்கைப் படிக்கிறோம்:

பூமியானது ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாய் இருந்தது; ஆழத்தின்மேல் இருள் இருந்தது; தேவ ஆவியானவர் ஜலத்தின்மேல் அசைவாடிக்கொண்டிருந்தார். தேவன் "வெளிச்சம் உண்டாகக்கடவது" என்றார், வெளிச்சம் உண்டாயிற்று (ஆதியாகமம் 1:2-3).

"தேவ ஆவியானவர்" என்பது தேவத்துவத்தில் உள்ள எல்லா நபர்களையும் குறிக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய புதிய ஏற்பாட்டின் கண்ணோட்டத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவராகிய நபரின் செயல்பாட்டிற்கு ஒரு முக்கியத்துவத்தை அவற்றில் காண முடியும்.

சிருஷ்டிப்பின் பணியில் சிருஷ்டிகராக பிதாவின் பங்கைப் பார்த்த பிறகு, பிதா உருவாக்கிய சிருஷ்டிப்பின் நன்மை குறித்து கவனம் செலுத்த நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

சிருஷ்டிப்பின் நன்மை

பல மதங்களும் தத்துவங்களும் சரீரப்பிரகாரமான பிரபஞ்சம் ஒழுக்கமற்றது என்று போதிக்கின்றன, அதாவது அது நல்லதும் அல்ல பொல்லாங்கானதும் அல்ல என்று கற்பிக்கின்றன. மற்றவர்கள் உண்மையில் உலகம் பொல்லாங்கானது என்று கூறுகிறார்கள். உதாரணமாக, ஆரம்பகால சபை சந்தித்த பல ஞானமில்லா தத்துவங்களானது பிரபஞ்சம் ஊழல் நிறைந்தது என்றும், உண்மையில் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு மனிதர்கள் தங்கள்

உடலின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து தப்பிக்க வேண்டும் என்றும் கற்பித்தன. உலகத்தைப் பற்றிய இந்த எதிர்மறையான பார்வையே வானங்களையும் பூமியையும் தேவன் சிருஷ்டித்தார் என்று அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கை வலியுறுத்துவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. வேதாகமத்தில், பிரபஞ்சம் என்பது தேவனுடைய நல்ல குணத்தை பிரதிபலிக்கிற அவரின் நல்ல சிருஷ்டிப்பாகும்.

ஆதியாகமம் 1 இல், 4, 10, 12, 18, 21, 25 மற்றும் 31 ஆகிய வசனங்களில் சிருஷ்டிப்பின் நன்மை மொத்தத்தில் ஏழு முறை நமக்கு நினைவூட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் கடைசியாக, முழு சிருஷ்டிப்பும் “நல்லது” மட்டுமல்ல, “மிகவும் நல்லது” என்று வேதம் கூறுகிறது. மோசே ஆதியாகமம் 1:31 இல் எழுதியது போல:

அப்பொழுது தேவன் தாம் உண்டாக்கின எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், அது மிகவும் நன்றாயிருந்தது; சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி ஆறாம் நாள் ஆயிற்று (ஆதியாகமம் 1:31).

வருந்தத்தக்க விதத்தில், தேவன் உலகைப் சிருஷ்டித்தவுடனேயே, ஆதாமும் ஏவாளும் நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்திலிருந்து சாப்பிட்டு தேவனுக்கு எதிராக பாவம் செய்தனர். மனிதகுலத்தின் பாவத்தின் விளைவாக, தேவன் முழு சிருஷ்டிப்பையும் ஒரு சாபத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தார். இதைப் பற்றி பேசும் ஒரு வேத பகுதி ஆதியாகமம் 3:17-19, இந்த சாபத்தை அங்கு தேவன் ஆதாமிடம் கூறினார்:

பூமி உன் நிமித்தம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்; நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் வருத்தத்தோடே அதின் பலனைப் புசிப்பாய். அது உனக்கு முள்ளும் குருக்கும் முளைப்பிக்கும்; வெளியின் பயிர்வகைகளைப் புசிப்பாய். உன் முகத்தின் வேர்வையால் ஆகாரம் புசிப்பாய் (ஆதியாகமம் 3:17-19).

ஆதாமின் பாவத்தின் காரணமாக, தேவன் நிலத்தை சபித்தார், இதனால் தோட்டத்தில் வேலை கடினமாகிவிட்டது, ஆதாமையும் மற்ற மனிதர்களையும் தங்கள் உணவுக்காக கடினமாக உழைக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினார். நிலத்தின் மீதான இந்த சாபம் விவசாயத்திற்கு மட்டுமல்ல. அதன் அனைத்து அம்சங்களிலும் இது முழு உலகத்தையும் பாதித்தது. ரோமர் 8 இல் பவுல் இந்த பிரச்சனையைப் பற்றி எழுதினார், இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் விசுவாசிகளுடைய மீட்பின் இறுதியில் சிருஷ்டியானது மீட்டெடுக்கப்படும் என்று வாதிட்டார். ரோமர் 8:20-22 இல் பவுல் எழுதியதைக் கவனியுங்கள்:

அதேனென்றால் சிருஷ்டியானது அழிவுக்குரிய அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்கிற

நம்பிக்கையோடே இருக்கிறது, ஆகையால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரைக்கும் சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவவேதனைப்படுகிறது (ரோமர் 8:20-22).

நிலத்தின் மீதான சாபம் சிருஷ்டிப்பின் ஒவ்வொரு உறுப்புகளையும் பாதித்தது என்று பவுல் போதித்தார்.

ஆனால் தேவனுடைய சாபம் இருக்கிறபோதிலும், சிருஷ்டிப்பு நல்லதல்ல என்று நினைக்கும் தவறை நாம் செய்யக்கூடாது. ஆம், மனிதகுலம் பாவத்தில் விழுந்ததால் சிருஷ்டிப்பு சேதப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் தேவனுடைய உலகமாக இருக்கிறது, அது இன்னும் அடிப்படையில் நல்லதாகவே இருக்கிறது. திருமணத்தின் நிலையான செல்லுபடி நிலையைப் பற்றியும் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லா வகையான உணவுகளையும் சாப்பிடலாம் என்பது பற்றியும் எழுதும் போது பவுல் இந்த விஷயத்தைச் சொன்னார். 1 தீமோத்தேயு 4:4 இல் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்:

தேவன் படைத்ததெல்லாம் நல்லதாயிருக்கிறது (1 தீமோத்தேயு 4:4).

இங்கே பவுல் என்ன கூறினார் என்பதைக் கவனிக்கவும். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்தும் "நல்லது" என்று அவர் சொல்லவில்லை, ஆனால் தேவன் படைத்த அனைத்தும் "நல்லது" என்று அவர் சொன்னார்.

சரீர் உலகம் நல்லது என்பதும் தேவன் அதை நல்லது என்று அறிவித்தார் என்பதும் நமக்கு நிறைய நடைமுறை பாடங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று, நாம் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்க வேண்டும். நாம் இந்த சிருஷ்டிப்பின் மீது உக்கிராணக்காரர்களாக இருக்கிறோம். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், இறுதியில் தேவன் இந்த சிருஷ்டிப்பைப் பாதுகாக்கப் போகிறார். அவர் மீண்டும் உருவாக்கப் போகிறார்; சிருஷ்டிப்பு அழிந்து விடாது, சிருஷ்டிப்பின் மறுசீரமைப்பு நடக்கப்போகிறது. நாம் ஒரு புதிய வானத்திலும் புதிய பூமியிலும் என்றென்றுமாக வாழப்போகிறோம். தேவன் சிருஷ்டித்த சரீர்பிரகாரமான உலகம் ஒரு நல்ல விஷயம் ஆகும். நமது சரீரங்களும் நமது சரீர் இருப்பும் ஒரு நல்ல விஷயம் ஆகும்.

Dr. மார்க் எல். ஸ்ட்ராஸ்

ஆகவே, நாம் திருமணத்தைப் பற்றியோ, உணவைப் பற்றியோ அல்லது தேவனால் சிருஷ்டிப்பட்ட வேறு எந்த விஷயத்தைப் பற்றியோ பேசினாலும்,

அது நல்லது என்று நாம் நம்பலாம், ஏனெனில் அதை சிருஷ்டித்த பிதா நல்லவராக இருக்கிறார். இதனால்தான், தேவனுடைய நற்குணம் அவர் உருவாக்கியவற்றின் மூலம் எல்லா மனிதர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கிறது என்று ரோமர் 1 இல் பவுலால் சொல்ல முடிந்தது. அதனால் தான் 19 ஆம் சங்கீதம் வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது என்று கூறுகிறது.

ஜான் வெஸ்லி தனது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் படைப்பான *சர்வே ஆப் த விஸ்டம் ஆப் காட் இன் த கிரியேஷன்*, பகுதி 3, அதிகாரம் 2 இல் சிருஷ்டிப்பின் நன்மையை விவரித்தார். அங்கே அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று கவனிக்கவும்:

முழு பிரபஞ்சமும் ஒரு சித்திரம் ஆகும், அதில் தெய்வீகத்தின் பரிபூரணங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அது அவருடைய இருப்பை மட்டுமல்ல, அவருடைய ஒற்றுமை, வல்லமை, ஞானம், தற்சார்பு மற்றும் நன்மை ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது.

பிரபஞ்சமானது தேவனுடைய நன்மையை அதன் சொந்த உள்ளார்ந்த நன்மையின் மூலம் காட்டுகிறது – இது ஒரு நல்ல தேவனால் உருவாக்கப்பட்டதால் அதில் நன்மையே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிருஷ்டிப்பு தேவனின் நன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது. சிருஷ்டிப்பு என்பதில் தீமை இல்லை, தீமை இயல்பாகவே பொருளில் இல்லை என்று அது நமக்கு முதலில் கூறுகிறது. ஆனால், தேவன் உலகைப் சிருஷ்டித்தபோது, அதை மிகச் சிறப்பாக சிருஷ்டித்தார் என்பதையும் இது நமக்குச் சொல்கிறது. ஆகையால் சிருஷ்டிப்பில் அழகு இருக்கிறது. இப்போது அந்த அழகு பாவத்தினால் நிகழ்ந்த வீழ்ச்சியின் விளைவாக சிதைந்துள்ளது. முட்களும் புதர்களும் ஒருவரின் புருவத்தின் வியர்வையும் தேவனின் சிருஷ்டிப்பை சிதைத்துவிட்டன, ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இந்த செயல்முறையைத் தொடங்கினோம், அல்லது தேவன் நம்மை மீண்டும் உருவாக்கும் செயல்முறையைத் தொடங்கியிருக்கிறார். நாம் இயேசு கிறிஸ்துவில் ஒரு புது சிருஷ்டியாக இருக்கிறோம், துதிப்பாடல் எழுத்தாளர் சொல்வது போல், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கிறிஸ்துவில்லாத கண்கள் இதுவரை கண்டிராத ஒன்றைக் காண்கிறோம். சிருஷ்டிப்பை தேவனின் கைவேலையாக நாம் பார்க்கத் தொடங்குகிறோம். ஆகவே, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கலை, அழகு, கட்டமைப்பு, ஒத்திசைவு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றை சிருஷ்டிப்புக்குள்ளேயே காண்கிறோம். புதிய வானத்திலும்

புதிய பூமியிலும் நாம் எதிர்பார்ப்பது இதுதான், தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பு முற்றிலும் புதியதாக மாறும் போது, சிருஷ்டிப்பை நாம் எப்படி அனுபவிக்க வேண்டுமென்று தேவன் கருதினாரோ அப்படியே நம்மால் அனுபவிக்க முடியும்.

Dr. டெரெக் தாமஸ்

சிருஷ்டிப்பின் பணியைப் பற்றிய இந்த புரிதலையும், சிருஷ்டிப்பின் நன்மையையும் மனதில் கொண்டு, சிருஷ்டிப்பின் மீது பிதாவுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பற்றி பேச நாம் தயாராக இருக்கிறோம், ஒரு சிருஷ்டிகராக அவர் அதற்கு சொந்தக்காரர் ஆவார்.

சிருஷ்டிப்பின் மீதான அதிகாரம்

சிருஷ்டிகராக பிதாவின் அதிகாரத்தைப் பற்றி நாம் பல விஷயங்களை சொல்லலாம். ஆனால் அதன் மூன்று அடிப்படை பண்புகளான அவரது அதிகாரத்தின் தனித்ததும் பிரத்தியேகம் மற்றும் முழுமையில் நாம் கவனம் செலுத்துவோம். சிருஷ்டிகராக பிதாவினுடைய அதிகாரத்தின் தனித்த பண்புடன் தொடங்கி, இந்த ஒவ்வொரு யோசனைகளையும் நாம் கூர்ந்து கவனிப்போம்.

தனித்த அதிகாரம்

பிதாவின் அதிகாரம் தனித்தது என்பதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் அவருடைய சிருஷ்டிப்புடன் அவர் விரும்பியதைச் செய்ய அவருக்கு முழு சுதந்திரம் உள்ளது என்பதாகும். வேதம் பெரும்பாலும் அவரது தனித்த அதிகாரத்தை ஒரு குயவனுக்கு தனது களிமண்ணின் மேலுள்ள அதிகாரத்துடன் ஒப்பிடுகிறது. ஏசாயா 29:16, ஏசாயா 45:9, எரேமியா 18:1-10, ரோமர் 9:18-24 போன்ற இடங்களில் இந்த விளக்கத்தைக் காண்கிறோம். ரோமர் 9:20-21 இல் தேவனுடைய அதிகாரத்தைப் பற்றி பவுல் பேசிய விதத்தைக் கவனியுங்கள்:

உருவாக்கப்பட்ட வஸ்து உருவாக்கினவனை நோக்கி: "நீ என்னை ஏன் இப்படி உண்டாக்கினாயென்று சொல்லலாமா?" மிதியிட்ட ஒரே களிமண்ணினாலே குயவன் ஒரு பாத்திரத்தைக் கனமான காரியத்துக்கும், ஒரு பாத்திரத்தைக் கனவீனமான காரியத்துக்கும் பண்ணுகிறதற்கு மண்ணின்மேல் அவனுக்கு அதிகாரம் இல்லையோ? (ரோமர் 9:20-21).

பவுலின் சொல்லாட்சிக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் நிச்சயமாகவே வெளிப்படையானவை. தேவன் அனைவரையும் சிருஷ்டித்தவர் என்பதால், அவர் எதை உருவாக்குகிறாரோ அதைக் கொண்டு எதை வேண்டுமானாலும் செய்ய அவருக்கு சுதந்திரமும் உரிமையும் உள்ளது.

உலகில் நடக்கும் எல்லாவற்றின் மீதும் தேவனுக்கு இறுதி அதிகாரம் இருப்பதாக வேதம் போதிக்கிறது என்று சிலர் கேட்கும்போது, அவர்கள் பயமுறுத்தப்படுவதாக உணர்கிறார்கள்; மேலும் அவர்கள் மனக்கசப்பை உணர்கிறார்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், தேவன் யார் என்பதை நினைக்கும் போது, மிகுந்த நன்றியுடன் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய வாழ்க்கையானது ஞானமுள்ளவரும், எல்லா வல்லமையுமிக்கவருமான, அன்பான பிதாவின் காரங்களில் இருக்கிறது, அவர் தம்முடைய சொந்த குமாரனை சிலுவையில் நமக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார். நம் வாழ்வில் என்ன நடக்கிறது என்று நாம் ஆச்சரியப்படும் நேரங்களில், குறிப்பாக துன்ப காலங்களில் இது மிகுந்த ஆறுதலாக இருக்கிறது.

Dr. டென்னிஸ் இ. ஜான்சன்

நடக்கும் எல்லாவற்றையும் நாம் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும், நீங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால், தேவன் உங்கள் பிதாவாக இருந்து, உங்களை நேசிக்கிறார். அவர் உங்களைப் பாதுகாக்கிறார், நீங்கள் எந்த சூழ்நிலைகளின் வழியாக சென்றாலும் அவர் உங்களைக் காத்து பேணுகிறார். இந்த வாழ்க்கையில் நாம் அனுபவிக்கும் சில விஷயங்கள் மிகுந்த வேதனையாக இருக்கின்றன. ஆனால் உங்களுடைய சூழ்நிலை எப்படியிருக்கிறது என்பது முக்கியமல்ல, எல்லாம் அவருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. அவர் இதை உங்கள் நன்மைக்காகவும், உங்கள் பரிசுத்தமாகுதலுக்காகவும் நியமித்துள்ளார். உங்கள் வாழ்க்கையின் இந்த கட்டத்தில் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? தேவன் நம் வாழ்வில் எதிரிகளை அனுப்புகிறார், அவர் அவர்களை நம் நண்பர்களாக மாற்றுகிறார், இதனால் நம்மில் அன்புகூருகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். நம்மால் ஜெயங்கொள்ள முடியாது; நம்மில் அன்புகூருகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோம் என்று இது கூறுகிறது. ஆகவே, தேவன் நம்முடைய சோதனைகள்

மற்றும் கஷ்டங்கள் மூலம், நம்மை பரிசுத்தப்படுத்தவும், இயேசு கிறிஸ்துவைப் போல நம்மை மாற்றவும் செய்கிறார். நாம் கிறிஸ்துவைப் போல மாறுவதற்காக அவர் விரும்பும் காரியங்களை நம் வாழ்வில் கொண்டு வருகிறார். எபிரெயர் 12 : அவர் ஒரு அன்பான, ஞானமுள்ள, நல்ல தகப்பனாக நம்மை ஒழுங்குபடுத்துகிறார். விசுவாசத்தின் போராட்டமானது பெரும்பாலும் இந்த கட்டத்தில் தான் சரியாக போராடப்படுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். எனக்கு இது எப்படி என்று புரியாவிட்டாலும் தேவன் தான் என்னைக் கவனித்துக்கொள்கிறார் என்று நாம் மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டும். என் நன்மைக்காக, என் பரிசுத்தத்திற்காக, என் பரிசுத்தமாகுதலுக்காக அவர் இதை என் வாழ்க்கையில் கொண்டு வருகிறார்.

Dr. தாமஸ் ஆர். ஸ்கிரைனர்

பிரத்தியேகமான அதிகாரம்

பிதாவுக்கு தனிப்பட்ட அதிகாரம் மட்டுமல்ல, அவர் உருவாக்கிய எல்லாவற்றின் மேலும் பிதாவுக்கு பிரத்தியேக அதிகாரமும் உள்ளது. எந்தவொரு உயிரினத்திற்கும் தனித்த அதிகாரம் இல்லை என்ற அர்த்தத்தில் சிருஷ்டிகராக பிதாவின் அதிகாரம் பிரத்தியேகமானது. தனித்த அதிகாரம் சிருஷ்டிகருக்கு மட்டுமே சொந்தமானது, தேவன் மட்டுமே சிருஷ்டிகர். இதற்கு அப்பால், திரித்துவத்தை பொருளாதார ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, திரித்துவத்தின் மற்ற நபர்கள் மீதும் பிதாவுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. உதாரணமாக, யோவான் 5:26-27 இல் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்:

ஏனெனில், பிதாவானவர் தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கிறதுபோல, குமாரனும் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கும்படி அருள் செய்திருக்கிறார். அவர் மனுஷகுமாரனாயிருக்கிறபடியால், நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும்படிக்கு அதிகாரத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார் (யோவான் 5:26-27).

உலகை நியாயந்தீர்ப்பதற்கான தனது அதிகாரம் பிதாவினால் அவருக்கு வழங்கப்பட்டதாக இயேசு போதித்தார். இந்த அதிகாரம் பிதாவிடம் மட்டுமே இருந்தது, அவருடைய பிரத்தியேக உரிமையாக இது இருந்தது. ஆனால் பிதா தனக்கு பதிலாக நியாயந்தீர்க்க குமாரனை நியமித்தார். இதேபோன்ற ஒரு கருத்தை 1 கொரிந்தியர் 15:24 இல் காண்கிறோம், அங்கு பிரபஞ்சத்தின் மீதான இயேசுவின் அரசாட்சி பிதாவின் பெரிய அரசாட்சிக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது.

இதேபோன்ற ஒன்று பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் பொருந்தும். யோவான் 16:13, ரோமர் 8:11, 1 பேதுரு 1:2 போன்ற பகுதிகள் பரிசுத்த ஆவியானவரும் பிதாவின் சித்தத்தை செய்கிறார் என்பதை போதிக்கின்றன.

குமாரனின் அதிகாரமும் ஆவியானவரின் அதிகாரமும் பிதாவிடமிருந்து ஒப்படைக்கப்படுவதைப் போலவே, சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளின் அதிகாரமும் அவரிடமிருந்தே ஒப்படைக்கப்படுகிறது. தேவதூதர்கள், பூமியின் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் சராசரி மனிதர்கள் கூட ஒருவித அதிகாரத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வகையான அதிகாரங்கள் அனைத்தும் தேவனால் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன, இதனால் பிதாவின் அதிகாரம் எப்போதும் சிருஷ்டிகளின் அதிகாரத்தை விட உயர்ந்ததாக இருக்கிறது.

முழுமையான அதிகாரம்

தனித்த மற்றும் பிரத்தியேக அதிகாரம் இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், பிரபஞ்சத்தின் மீது முழுமையான அதிகாரமும் பிதாவுக்கு உண்டு. தேவனுடைய அதிகாரம் முழுமையானது என்று நாம் கூறும்போது, அவர் சிருஷ்டித்த எல்லாவற்றிலும் எல்லா விவரத்தில் இது பரவுகிறது என்று அர்த்தம். இந்த உண்மையில் குறைந்தது இரண்டு முக்கியமான நடைமுறை பாடங்கள் உள்ளன. முதலில், எல்லோரும் தேவனுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ளனர். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கடமையில் இருந்து விடுபடக்கூடிய ஒரு நபரோ அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வேறு எந்த காரியமோ இல்லை.

பிதாவிடம் உண்மையுள்ள தேவதூதர்களும் மனிதர்களும் அவரை அடையாளம் கண்டு மனமுவந்து கீழ்ப்படிகிறார்கள். ஆனால் பிசாசுகளும் உண்மையில்லாத மனிதர்களும் அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்கிறார்கள், அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும், பிதாவின் தார்மீக தீர்ப்புகள் அனைவருக்கும் பொருந்தும். நாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும், நாம் யாராக இருந்தாலும் சரி, நம் கலாச்சாரம் அல்லது மதம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி நாம் அனைவரும் தேவனுக்கு கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது, எல்லாம் தேவனுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ளது. அவர் சிருஷ்டித்தவற்றின் ஒவ்வொரு விவரத்திற்கும் அவருடைய அதிகாரம் எட்டுகிறது. தேவன் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்துள்ளதால், சிருஷ்டிப்பின் எந்த அம்சமும் ஒழுக்க ரீதியாக நடுநிலையானவை கிடையாது. எல்லாவற்றையும் ஒரு நோக்கத்திற்காக உருவாக்கி, அதற்கு ஒரு தார்மீக பண்பை ஒதுக்கியுள்ளார். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், எந்த விஷயமாக இருந்தாலும், சிருஷ்டிப்பின் எந்த அம்சம் பார்வையில் இருந்தாலும், தார்மீக நடுநிலைமை இல்லை. சிருஷ்டிப்பில் உள்ள ஒவ்வொன்றும் தேவன் விரும்பியபடி செயல்படுகின்றன, ஆகவே நல்லவைகளாக இருக்கின்றன, அல்லது அவருக்கு எதிராக கலகம் செய்கின்றன, எனவே தீயவைகளாக இருக்கின்றன.

நவீன உலகில் பல கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்க்கையை புனித விஷயங்களாகவும் மதச்சார்பற்ற விஷயங்களாகவும் பிரிக்க விரும்புகிறார்கள். சபை, ஆராதனை, சுவிசேஷம் மற்றும் வேதாகம படிப்பு போன்ற “புனிதமான” விஷயங்கள் தேவனுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ளன என்பதை நம்மில் பெரும்பாலோர் உணர்கிறோம். நம் குடும்பங்கள் மற்றும் நெறிமுறைத் தேர்வுகளில் தேவனுடைய கட்டளைகளை ஒப்புக்கொள்வதற்கும், அவற்றை புனிதமாகக் கருதுவதற்கும் நாம் முயற்சி செய்கிறோம். ஆனால் பல கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைகள் அரசியல், கல்வி மற்றும் வேலை போன்ற “மதச்சார்பற்ற” விஷயங்களை நிர்வகிப்பதில்லை என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் புனித உலகத்துக்கும் மதச்சார்பற்ற உலகத்துக்கும் இடையிலான இந்த நவீன வேறுபாடு வேத பூர்வமானதல்ல. நீதிமொழிகள் 3:6, பிரசங்கி 12:14, மற்றும் 2 தீமோத்தேயு 3:16-17 போன்ற வேத பகுதிகள் மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் பற்றி தேவன் பேசியுள்ளார் என்பதையும், நாம் செய்யும் எல்லாவற்றிற்குள்ளும் அவருடைய அதிகாரம் விரிவடைந்திருக்கிறது என்பதையும் குறிக்கின்றன.

அதிகாரம் பெரும்பாலும் எதிர்மறையான அர்த்தத்தில் மட்டுமே கருதப்படும் உலகில், தேவனுடைய அதிகாரம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு நம்பும்படியான ஒரு பெரிய விஷயமாகும், ஏனென்றால் தேவன் இந்த உலகத்தை இன்னும் நேசிக்கிறார். தேவனே இன்னும் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகிறார். தேவன் முடிவை ஆரம்பத்திலிருந்தே அறிவார். எல்லா ஜனங்களுக்கும் நீதிபதியாக இருப்பவர் தேவனே. அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதை யாராவது அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு ஒரு நல்ல உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதுவே நம் நம்பிக்கையும் எதிர்காலத்திற்கான உறுதியான நம்பிக்கையும் ஆகும்.

Dr. சைமன் வைபர்ட்

முடிவுரை

பிதாவாகிய தேவன் பற்றிய இந்தப் பாடத்தில், அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாச அறிக்கையில் முதல் விசுவாச கட்டுரையை உன்னிப்பாக கவனித்தோம். இந்தக் கட்டுரையில் குறிக்கப்பட்டுள்ள தேவனைப் பற்றிய கருத்தை நாம் விவாதித்தோம். சர்வவல்லமையுள்ள பிதாவை தேவத்துவத்தின் முதல் நபராக நாம் பேசியுள்ளோம். வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவராக பிதாவின் பங்கை ஆராய்ந்தோம்.

பிதாவாகிய தேவனை புரிந்துகொள்வது எல்லா கிறிஸ்தவ இறையியலுக்கும் அடிப்படையாகும். வேதத்தின் உண்மையான திரியேக தேவனை நாம் அறிந்து ஆராதிக்காவிட்டால், நாம் ஒரு தவறான தேவனை ஆராதிக்கிறோம் என்று அர்த்தம். பிதா என்று வேதாகமம் அழைக்கும் நபரை அங்கீகரித்து கவுரவிப்பது உண்மையான ஆராதனையின் முக்கியமான பகுதியாகும். பிதாவுக்கு குமாரனும் பரிசுத்த ஆவியும் கீழ்ப்படிந்து கனம் பண்ணுகிறார்கள் - அவருக்கு மகிமை சேர்க்கும் பொருட்டு அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். எனவே அவர் நம்முடைய கீழ்ப்படிதலுக்கும் கனத்திற்கும் மகிமைக்கும் மையமாக இருக்க வேண்டும்.